

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 103

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

62e jaargang

18 maart 2019

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2019/C 103/01 Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* 1

Hof van Justitie

2019/C 103/02 Besluit van het Hof van Justitie van 12 februari 2019 inzake de erkende feestdagen en de gerechtelijke vakanties 2

2019/C 103/03 Toewijzing van de vicepresident aan een kamer van vijf rechters 4

2019/C 103/04 Toewijzing van de vicepresident en de presidenten van de kamers van vijf rechters aan de kamers van drie rechters 4

Gerecht

2019/C 103/05 Besluit van het Gerecht van 27 februari 2019 inzake de gerechtelijke vakanties 5

NL

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2019/C 103/06	Zaak C-221/18 P: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 13 december 2018 — Électricité de France (EDF) / Europese Commissie, Franse Republiek (Hogere voorziening — Artikel 181 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Staatssteun — Eerste besluit van de Europese Commissie — Staatssteun onverenigbaar met de interne markt — Nietigverklaring door het Gerecht van de Europese Unie — Bevestiging door het Hof van Justitie van de Europese Unie — Tweede besluit van de Commissie — Staatssteun onverenigbaar met de interne markt — Verwerping van het beroep tot nietigverklaring — Artikel 266 VWEU — Schending van het gezag van het gewijsde van het eerste arrest van het Gerecht — Onjuiste opvatting van het bewijs — Miskenning door het Gerecht van de verplichtingen van de Commissie tot nauwgezet en onpartijdig onderzoek — Motiveringsgebrek — Kwalificatie van de maatregel — Nieuwe steun of bestaande steun)	6
2019/C 103/07	Zaak C-561/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op 4 september 2018 — Solvay Chemicals GmbH / Bondsrepubliek Duitsland	6
2019/C 103/08	Zaak C-674/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesarbeitsgericht (Duitsland) op 30 oktober 2018 — EM / TMD Friction GmbH	7
2019/C 103/09	Zaak C-675/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesarbeitsgericht (Duitsland) op 30 oktober 2018 — FL / TMD Friction EsCo GmbH	9
2019/C 103/10	Zaak C-719/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italië) op 15 november 2018 — Vivendi SA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	11
2019/C 103/11	Zaak C-760/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Monomeles Protodikeio Lasithiou (Griekenland) op 4 december 2018 — M. V. e.a. / Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou”	12
2019/C 103/12	Zaak C-827/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Kamenz (Duitsland) op 24 december 2018 — MC/ND	13
2019/C 103/13	Zaak C-17/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 10 januari 2019 — Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures	14
2019/C 103/14	Zaak C-19/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 11 januari 2019 — Belgische Staat/Pantochim SA, in liquidatie	15
2019/C 103/15	Zaak C-29/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundessozialgericht (Duitsland) op 16 januari 2019 — ZP / Bundesagentur für Arbeit	15
2019/C 103/16	Zaak C-30/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Högsta domstol (Zweden) op 10 januari 2019 — Diskrimineringsombudsmannen / Braathens Regional Aviation AB	16
2019/C 103/17	Zaak C-35/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal de première instance de Liège (België) op 21 januari 2019 — BU / Belgische Staat	17
2019/C 103/18	Zaak C-46/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 25 januari 2019 door de Raad van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid) van 15 november 2018 in zaak T-316/14, Kurdistan Workers' Party (PKK)/Raad	17
2019/C 103/19	Zaak C-69/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 januari 2019 door Credito Fondiario SpA tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 19 november 2018 in zaak T-661/16, Credito Fondiario SpA / GAR	18

2019/C 103/20	Zaak C-157/17: Beschikking van de president van het Hof van 12 december 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden — Nederland) — X/ Staatssecretaris van Financiën, in tegenwoordigheid van: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens Loeff NV	20
2019/C 103/21	Zaak C-76/18: Beschikking van de president van het Hof van 11 december 2018 — Europese Commissie/ Republiek Oostenrijk, ondersteund door: Franse Republiek	20
2019/C 103/22	Zaak C-77/18: Beschikking van de president van het Hof van 11 december 2018 — Europese Commissie/ Republiek Oostenrijk, ondersteund door: Franse Republiek	20
2019/C 103/23	Zaak C-79/18: Beschikking van de president van het Hof van 11 december 2018 — Europese Commissie/ Republiek Oostenrijk, ondersteund door: Franse Republiek	21
2019/C 103/24	Zaak C-206/18: Beschikking van de president van het Hof van 11 december 2018 — Europese Commissie/ Republiek Polen, ondersteund door: Koninkrijk België, Franse Republiek	21
2019/C 103/25	Zaak C-487/18: Beschikking van de president van het Hof van 17 december 2018 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk	21
2019/C 103/26	Zaak C-685/18: Beschikking van de president van het Hof van 21 december 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court (Ierland) — Ierland) — Minister for Justice and Equality/ ND	21
Gerecht		
2019/C 103/27	Zaak T-177/16: Arrest van het Gerecht van 5 februari 2019 — Mema/CPVO (Braeburn 78 (11078)) [„Kweekproducten — Aanvraag voor een communautair kwekersrecht voor het ras Braeburn 78 (11078) — Aanwijzing van een ander onderzoeksbureau — Omvang van het onderzoek dat de kamer van beroep moet uitvoeren — Motiveringsplicht”]	22
2019/C 103/28	Zaak T-487/16: Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Arango Jaramillo e.a./EIB („Openbare dienst — Personeel van de EIB — Pensioenen — Hervorming van 2008 — Verhoging van het bijdragepercentage — Daaropvolgende salarisafrekeningen — Geen bezwarende handeling — Niet-ontvankelijkheid”)	22
2019/C 103/29	Zaak T-11/17: Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — RK/ Raad („Openbare dienst — Ambtenaren — Artikel 42 quater van het Statuut — Verlof in het belang van de dienst — Gelijke behandeling — Verbod van discriminatie op grond van leeftijd — Kennelijk onjuiste beoordeling — Recht om te worden gehoord — Zorgplicht — Aansprakelijkheid”)	23
2019/C 103/30	Zaak T-117/17: Arrest van het Gerecht van 17 januari 2019 — Proximus/Raad („Overheidsopdrachten voor diensten — Procedure van gunning via onderhandelingen — Economisch voordeligste aanbidding — Afwijzing van de offerte van een inschrijver — Beoordelingsmarge van de aanbestedende dienst — Rechtmatigheid van de evaluatiemethode — Beginsel van goed financieel beheer”)	24
2019/C 103/31	Zaak T-166/17: Arrest van het Gerecht van 22 januari 2019 — EKETA/Commissie („Arbitragebeding — Binnen het zesde kaderprogramma afgesloten Sensation-contract — Subsidiabele kosten — Debetnota uitgegeven door verweerster voor terugvordering van betaalde voorschotten — Betrouwbaarheid van tijdregistraties — Belangenconflict”)	24
2019/C 103/32	Zaak T-198/17: Arrest van het Gerecht van 22 januari 2019 — EKETA/ Commissie („Arbitragebeding — Actibio- contract afgesloten binnen het zevende kaderprogramma — Subsidiabele kosten — Debetnota uitgegeven door verweerster voor terugvordering van vooruitbetaalde bedragen — Betrouwbaarheid van tijdregistraties — Belangenconflict”)	25
2019/C 103/33	Zaak T-215/17: Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — Pear Technologies/EUIPO — Apple (PEAR) [„Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk PEAR — Ouder Uniebeeldmerk dat een appel weergeeft — Relatieve weigeringsgrond — Geen overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 5, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001]”]	26

2019/C 103/34	Zaak T-287/17: Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Swemac Innovation/EUIPO — SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC) [„Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Uniewoordmerk SWEMAC — Vennootschapsnaam of oudere nationale handelsnaam SWEMAC Medical Appliances AB — Relatieve weigeringsgrond — Rechtsverwerking wegens gedogen — Artikel 53, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 60, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001] — Verwarringsgevaar — Artikel 54, lid 2, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 61, lid 2, van verordening 2017/1001) — Artikel 8, lid 4, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 8, lid 4, van verordening 2017/1001) — Voor het eerst voor het Gerecht overgelegde bewijzen”]	27
2019/C 103/35	Zaak T-290/17: Arrest van het Gerecht van 30 januari 2019 — Stavvytski/Raad („Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen gelet op de situatie in Oekraïne — Bevriezing van tegoeden — Lijst van personen, entiteiten en lichamen waarvan de tegoeden en economische middelen zijn bevroren — Handhaving van verzoekers naam op de lijst — Motiveringsplicht — Exceptie van onwettigheid — Evenredigheidsbeginsel — Rechtsgrondslag — Kennelijk onjuiste beoordeling — Beginsel ne bis in idem”)	27
2019/C 103/36	Zaak T-336/17: Arrest van het Gerecht van 29 januari 2019 — The GB Foods/EUIPO — Yatecomeré (YATEKOMO) [„Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Uniewoordmerk YATEKOMO — Nationaal beeldmerk yatecomeré — Ontvankelijkheid van nieuwe stukken ten bewijze van de juistheid van een algemeen bekend feit — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 53, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 60, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001]”]	28
2019/C 103/37	Zaak T-461/17: Arrest van het Gerecht van 6 februari 2019 — TN/ ENISA („Openbare dienst — Tijdelijk functionarissen — Aanwerving — Vacature — Post van eenheidshoofd — Plaatsing op de reservelijst — Aanvaarding van het aanstellingsaanbod — Intrekking van het aanstellingsaanbod — Aanstellingsvoorwaarden — Waarborgen in zedelijk opzicht — Artikel 12 RAP — Kennelijke beoordelingsfout — Behandeling van persoonsgegevens — Recht te worden gehoord — Aansprakelijkheid”)	29
2019/C 103/38	Zaak T-549/17: Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Duym / Raad („Openbare dienst — Ambtenaren — Procedure voor benoeming in een ambt van hoofd van een eenheid — Kennisgeving van vacature — Afwijzing van een sollicitatie — Benoeming van een andere sollicitant — Motiveringsplicht — Beginsel van behoorlijk bestuur — Dienstbelang — Kennelijk onjuiste beoordeling — Discriminatieverbod”)	30
2019/C 103/39	Zaak T-559/17: Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — Abdulkarim/Raad („Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen tegen Syrië — Bevriezing van tegoeden — Beoordelingsfout — Werking in de tijd van de gevolgen van een nietigverklaring”)	30
2019/C 103/40	Zaak T-580/17: Arrest van het Gerecht van 6 februari 2019 — Karp/Parlement („Openbare dienst — Arbeidscontractanten — Indeling — Artikel 90, lid 2, van het Statuut — Voortijdig ingediende klacht — Onregelmatigheid van de precontentieuze procedure — Niet-ontvankelijkheid — Autonomie van de beroepsmogelijkheden — Niet-verlenging van een overeenkomst van arbeidscontractant voor hulptaken verband houdende met een moederschapsverlof — Motiveringsplicht — Opeenvolgende overeenkomsten voor bepaalde tijd — Misbruik van recht — Recht om te worden gehoord — Aansprakelijkheid”)	31
2019/C 103/41	Zaak T-604/17: Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — Thun/EUIPO (Vis) („Gemeenschapsmodel — Ingeschreven gemeenschapsmodel — Geen aanvraag tot vernieuwing — Doorhaling van het model bij het verstrijken van de inschrijving — Verzoek tot herstel in de vorige toestand — Cumulatieve voorwaarden — Zorgvuldigheidsplicht — Bevoegdheidsdelegatie — Verlies van een recht”)	32
2019/C 103/42	Zaak T-656/17: Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Sumol + Compal Marcas/EUIPO — Jacob (Dr. Jacob's essentials) [„Uniemerkt — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk Dr. Jacob's essentials — Ouder internationaal woordmerk COMPAL ESSENCIAL — Oudere nationale en internationale beeldmerken FRUTA esencial en Compal FRUTA esencial — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001]”]	33
2019/C 103/43	Zaak T-667/17: Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — Alkarim for Trade and Industry/Raad („Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen tegen Syrië — Bevriezing van tegoeden — Beoordelingsfout — Werking in de tijd van de gevolgen van een nietigverklaring”)	33

2019/C 103/44	Zaak T-766/17: Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Eglo Leuchten/EUIPO — Di-Ka (Lampe) [„Gemeenschapsmodel — Nietigheidsprocedure — Ingeschreven gemeenschapsmodel dat een verlichtingstoestel voorstelt — Nietigheidsgrond — Ouder model — Eigen karakter — Geïnformeerde gebruiker — Mate van vrijheid van de ontwerper — Artikel 6 van verordening (EG) nr. 6/2002”]	34
2019/C 103/45	Zaak T-767/17: Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Eglo Leuchten/EUIPO — Briloner Leuchten (Lampe) [„Gemeenschapsmodel — Nietigheidsprocedure — Ingeschreven gemeenschapsmodel dat een verlichtingstoestel voorstelt — Nietigheidsgrond — Ouder model — Eigen karakter — Geïnformeerde gebruiker — Mate van vrijheid van de ontwerper — Artikel 6 van verordening (EG) nr. 6/2002”]	35
2019/C 103/46	Zaak T-785/17: Arrest van het Gerecht van 24 januari 2019 — Ilhan/EUIPO — Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY) [„Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Beeldmerk BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY — Ouder woordmerk SAM — Relatieve weigeringsgrond — Rechtsverwerking wegens gedogen — Voor het eerst voor het Gerecht aangedragen bewijsmateriaal — Artikel 54, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 61, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001] — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001]”]	36
2019/C 103/47	Zaak T-789/17: Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — TecAlliance/EUIPO — Siemens (TecDocPower) [„Uniemerkt — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk TecDocPower — Oudere Uniewoord- en -beeldmerken TECDOC en TecDoc — Relatieve weigeringsgrond — Soortgelijke waren en diensten — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Normaal gebruik van de oudere merken — Artikel 42, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 47, leden 2 en 3, van verordening 2017/1001)”]	36
2019/C 103/48	Zaak T-800/17: Arrest van het Gerecht van 24 januari 2019 — Brown Street Holdings/EUIPO — Enesan (FIGHT LIFE) [„Uniemerkt — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Woordmerk FIGHT LIFE — Ouder Uniewoordmerk FIGHT FOR LIFE — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Motiveringsplicht — Artikel 75 van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 94 van verordening 2017/1001)”]	37
2019/C 103/49	Zaak T-79/18: Arrest van het Gerecht van 30 januari 2019 — Bekat/EUIPO — Borbet (ARBET) [„Uniemerkt — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk ARBET — Ouder nationaal woordmerk BORBET — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”]	38
2019/C 103/50	Zaak T-88/18: Arrest van het Gerecht van 5 februari 2019 — Gruppo Armonie/EUIPO (ARMONIE) [„Uniemerkt — Aanvraag voor Uniebeeldmerk ARMONIE — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”]	38
2019/C 103/51	Zaak T-97/18: Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — DeepMind Technologies/EUIPO (STREAMS) [„Uniemerkt — Aanvraag voor Uniewoordmerk STREAMS — Absolute weigeringsgronden — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), en lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 — Eerdere praktijk van het EUIPO”]	39
2019/C 103/52	Zaak T-181/18: Arrest van het Gerecht van 24 januari 2019 — Multifit/EUIPO (TAKE CARE) [„Uniemerkt — Aanvraag voor Uniebeeldmerk TAKE CARE — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”]	39
2019/C 103/53	Zaak T-256/18: Arrest van het Gerecht van 30 januari 2019 — Arezzo Indústria e Comércio/EUIPO (SCHUTZ) [„Uniemerkt — Aanvraag voor Uniewoordmerk SCHUTZ — Absolute weigeringsgronden — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001]”]	40

2019/C 103/54	Zaak T-332/18: Arrest van het Gerecht van 6 februari 2019 — Marry Me Group/EUIPO (MARRY ME) [„Uniemerkt — Aanvraag voor Uniewoordmerk MARRY ME — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001”]	40
2019/C 103/55	Zaak T-333/18: Arrest van het Gerecht van 6 februari 2019 — Marry Me Group/EUIPO (marry me) [„Uniemerkt — Aanvraag voor Uniebeeldmerk marry me — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001”]	41
2019/C 103/56	Zaak T-427/18: Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — Geske/EUIPO (SATISFYERMEN) [„Uniemerkt — Aanvraag voor Uniebeeldmerk SATISFYERMEN — Absolute weigeringsgronden — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001 — Motiveringsplicht — Artikel 94, eerste volzin, van verordening 2017/1001”]	42
2019/C 103/57	Zaak T-149/16: Beschikking van het Gerecht van 30 januari 2019 — Spliethoff's Bevrachtingskantoor/ Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Financiële bijstand in het kader van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen — Sector vervoer voor de periode 2014-2020 — Aanhangigheid — Niet-ontvankelijkheid”)	42
2019/C 103/58	Zaak T-624/16 TO: Beschikking van het Gerecht van 29 januari 2019 — L'Huillier/Gollnisch en Parlement („Derdenverzet — Afwijzing van het verzoek tot tussenkomst van de derde-opposant — Niet-ontvankelijkheid”)	43
2019/C 103/59	Zaak T-687/18 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 21 januari 2019 — Pilatus Bank / ECB („Kort geding — Economisch en monetair beleid — Prudentieel toezicht op kredietinstellingen — Verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)	43
2019/C 103/60	Zaak T-735/18: Beroep ingesteld op 14 december 2018 — Aquind/ACER	44
2019/C 103/61	Zaak T-741/18: Beroep ingesteld op 18 december 2018 — ZZ/ ECB	46
2019/C 103/62	Zaak T-763/18: Beroep ingesteld op 30 december 2018 — Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi/ Europese Commissie	47
2019/C 103/63	Zaak T-13/19: Beroep ingesteld op 8 januari 2019 — Tsjechische Republiek/Commissie	48
2019/C 103/64	Zaak T-25/19: Beroep ingesteld op 11 januari 2019 — AD / ECHA	49
2019/C 103/65	Zaak T-31/19: Beroep ingesteld op 15 januari 2019 — AF / FRA	50
2019/C 103/66	Zaak T-32/19: Beroep ingesteld op 17 januari 2019 — Harrington Padrón / Raad	50
2019/C 103/67	Zaak T-38/19: Beroep ingesteld op 21 januari 2019 — Portugal/Commissie	51
2019/C 103/68	Zaak T-43/19: Beroep ingesteld op 24 januari 2019 — WV/EDEO	52
2019/C 103/69	Zaak T-47/19: Beroep ingesteld op 23 januari 2019 — Dansk Erhverv / Commissie	53
2019/C 103/70	Zaak T-48/19: Beroep ingesteld op 28 januari 2019 — smart things solutions/EUIPO — Samsung Electronics (smart:)things)	54
2019/C 103/71	Zaak T-49/19: Beroep ingesteld op 28 januari 2019 — View/EUIPO (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)	55
2019/C 103/72	Zaak T-50/19: Beroep ingesteld op 28 januari 2019 — Casual Dreams/EUIPO — López Fernández (Dayaday)	55
2019/C 103/73	Zaak T-51/19: Beroep ingesteld op 29 januari 2019 — Laboratorios Ern/EUIPO — SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret (apiheal)	57

2019/C 103/74	Zaak T-53/19: Beroep ingesteld op 31 januari 2019 — SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret/EUIPO — Laboratorios Ern (apiheal)	58
2019/C 103/75	Zaak T-56/17: Beschikking van het Gerecht van 31 januari 2019 — PO e.a./EDEO	59
2019/C 103/76	Zaak T-479/17: Beschikking van het Gerecht van 31 januari 2019 — PO/EDEO	59
2019/C 103/77	Zaak T-727/17: Beschikking van het Gerecht van 31 januari 2019 — PP e.a./EDEO	59
2019/C 103/78	Zaak T-180/18: Beschikking van het Gerecht van 31 januari 2019 — VJ/EDEO	60
2019/C 103/79	Zaak T-494/18: Beschikking van het Gerecht van 31 januari 2019 — PO/EDEO	60

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2019/C 103/01)

Laatste publicatie

PB C 93 van 11.3.2019

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 82 van 4.3.2019

PB C 72 van 25.2.2019

PB C 65 van 18.2.2019

PB C 54 van 11.2.2019

PB C 44 van 4.2.2019

PB C 35 van 28.1.2019

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

HOF VAN JUSTITIE

BESLUIT VAN HET HOF VAN JUSTITIE

van 12 februari 2019

inzake de erkende feestdagen en de gerechtelijke vakanties

(2019/C 103/02)

HET HOF

gezien artikel 24, leden 2, 4 en 6, van het Reglement voor de procesvoering,

overwegende dat ingevolge deze bepaling de lijst van erkende feestdagen en de data van de gerechtelijke vakanties moeten worden vastgesteld,

STELT HET VOLGENDE BESLUIT VAST:

Artikel 1

De lijst van erkende feestdagen in de zin van artikel 24, leden 4 en 6, van het Reglement voor de procesvoering wordt vastgesteld als volgt:

- nieuwjaarsdag,
- paasmaandag,
- 1 mei,
- Hemelvaart,
- pinkstermaandag,
- 23 juni,
- 15 augustus,
- 1 november,
- 25 december,
- 26 december.

Artikel 2

Voor de periode van 1 november 2019 tot 31 oktober 2020 worden de data van de gerechtelijke vakanties in de zin van artikel 24, leden 2 en 6, van het Reglement voor de procesvoering vastgesteld als volgt:

- Kerstmis 2019: van maandag 23 december 2019 tot en met zondag 12 januari 2020,
- Pasen 2020: van maandag 6 april 2020 tot en met zondag 19 april 2020,

— zomer 2020: van donderdag 16 juli 2020 tot en met maandag 31 augustus 2020.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Luxemburg, 12 februari 2019.

De griffier

A. CALOT ESCOBAR

De President

K. LENAERTS

Toewijzing van de vicepresident aan een kamer van vijf rechters

(2019/C 103/03)

Het Hof heeft tijdens zijn algemene vergadering van 10 oktober 2018 besloten om de vicepresident toe te wijzen aan een kamer van vijf rechters voor alle zaken waarin zij als rechter-rapporteur optreedt en die door het Hof naar een dergelijke rechtsprekende formatie worden verwezen.

Overeenkomstig artikel 11, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering besluit het Hof derhalve mevrouw Silva de Lapuerta toe te wijzen aan de Eerste kamer, voor de periode van 10 oktober 2018 tot en met 6 oktober 2021.

Toewijzing van de vicepresident en de presidenten van de kamers van vijf rechters aan de kamers van drie rechters

(2019/C 103/04)

Het Hof heeft voorts tijdens zijn algemene vergadering van 26 februari 2019 besloten de vicepresident en de presidenten van de kamers van vijf rechters toe te wijzen aan de kamers van drie rechters voor alle zaken waarin zij als rechter-rapporteur optreden en die door het Hof naar een dergelijke rechtsprekende formatie worden verwezen.

Overeenkomstig artikel 11, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering besluit het Hof derhalve mevrouw Silva de Lapuerta en de heer Bonichot toe te wijzen aan de Zesde kamer, de heer Arabadjiev toe te wijzen aan de Zevende kamer, mevrouw Prechal toe te wijzen aan de Achtste kamer, de heer Vilaras toe te wijzen aan de Negende kamer en de heer Regan toe te wijzen aan de Tiende kamer, voor de periode van 26 februari 2019 tot en met 6 oktober 2021.

GERECHT

BESLUIT VAN HET GERECHT

van 27 februari 2019

inzake de gerechtelijke vakanties

(2019/C 103/05)

HET GERECHT

Gezien artikel 41, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering,

STELT HET VOLGENDE BESLUIT VAST:

Artikel 1

Voor het gerechtelijke jaar dat op 1 september 2019 begint, worden de data van de gerechtelijke vakanties in de zin van artikel 41, leden 2 en 6, van het Reglement voor de procesvoering vastgesteld als volgt:

- Kerstmis 2019: van maandag 23 december 2019 tot en met zondag 12 januari 2020;
- Pasen 2020: van maandag 6 april 2020 tot en met zondag 19 april 2020;
- zomer 2020: van donderdag 16 juli 2020 tot en met maandag 31 augustus 2020.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Luxemburg, 27 februari 2019.

De griffier

E. COULON

De president

M. JAEGER

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 13 december 2018 — *Électricité de France (EDF) / Europese Commissie, Franse Republiek*

(Zaak C-221/18 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Artikel 181 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Staatssteun — Eerste besluit van de Europese Commissie — Staatssteun onverenigbaar met de interne markt — Nietigverklaring door het Gerecht van de Europese Unie — Bevestiging door het Hof van Justitie van de Europese Unie — Tweede besluit van de Commissie — Staatssteun onverenigbaar met de interne markt — Verwerping van het beroep tot nietigverklaring — Artikel 266 VWEU — Schending van het gezag van het gewijsde van het eerste arrest van het Gerecht — Onjuiste opvatting van het bewijs — Miskenning door het Gerecht van de verplichtingen van de Commissie tot nauwgezet en onpartijdig onderzoek — Motiveringsgebrek — Kwalificatie van de maatregel — Nieuwe steun of bestaande steun)

(2019/C 103/06)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: *Électricité de France (EDF)* (vertegenwoordiger: M. Debroux, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: É. Gippini Fournier, B. Stromsky en D. Recchia, gemachtigden), Franse Republiek

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) *Électricité de France (EDF)* wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 182 van 28.5.2018.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op 4 september 2018 — *Solvay Chemicals GmbH / Bondsrepubliek Duitsland*

(Zaak C-561/18)

(2019/C 103/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: *Solvay Chemicals GmbH*

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Bij beschikking van 6 februari 2019 heeft het Hof (Eerste kamer) voor recht verklaard:

De bepalingen van artikel 49, lid 1, tweede alinea, van verordening (EU) nr. 601/2012 van de Commissie van 21 juni 2012 inzake de monitoring en rapportage van de emissies van broeikasgassen overeenkomstig richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, en van punt 20, B, van bijlage IV bij deze verordening, zijn ongeldig voor zover zij systematisch het voor de productie van precipitatie van calciumcarbonaat naar een andere installatie overgebrachte kooldioxide (CO₂) opnemen in de emissies van de installatie voor de productie van natriumcarbonaat, ongeacht of dit kooldioxide al dan niet wordt uitgestoten in de atmosfeer.

⁽¹⁾ PB 2012, L 181, blz. 30.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesarbeitsgericht (Duitsland) op
30 oktober 2018 — EM / TMD Friction GmbH**

(Zaak C-674/18)

(2019/C 103/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesarbeitsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EM

Verwerende partij: TMD Friction GmbH

Prejudiciële vragen

1) Is het op grond van artikel 3, lid 4, van richtlijn 2001/23/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen toegestaan dat bij overgang van een onderneming nadat tegen de vervreemder van de onderneming een insolventieprocedure is geopend, volgens het nationale recht, dat artikel 3, leden 1 en 3, van richtlijn 2001/23/EG in beginsel ook van toepassing verklaart op de rechten van de werknemers op ouderdomsuitkeringen, invaliditeitsuitkeringen of uitkeringen aan nagelaten betrekkingen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen bij overgang van een onderneming, een beperking geldt die inhoudt dat de verkrijger niet aansprakelijk is voor rechten in wording die berusten op de diensttijd vóór de opening van de insolventieprocedure?

2) Indien de eerste prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is voor de maatregelen die op grond van artikel 3, lid 4, onder b), van richtlijn 2001/23/EG moeten worden getroffen om de belangen van de werknemers te beschermen met betrekking tot hun verkregen rechten of rechten in wording op ouderdomsuitkeringen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen, bij overgang van een onderneming nadat tegen de vervreemder van de onderneming de insolventieprocedure is geopend, het beschermingsniveau relevant dat vereist is op grond van artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever?

3) Indien de tweede prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord:

Dient artikel 3, lid 4, onder b), van richtlijn 2001/23/EG aldus te worden uitgelegd dat de nodige maatregelen ter bescherming van de belangen van de werknemers met betrekking tot hun verkregen rechten of rechten in wording op ouderdomsuitkeringen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen zijn getroffen als het nationale recht bepaalt dat

- de verplichting om aan de werknemer die is geraakt door de overgang van een in staat van insolventie verkerende onderneming, uit hoofde van het voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsel van sociale voorzieningen in de toekomst een ouderdomsuitkering toe te kennen, in beginsel overgaat op de verkrijger van de onderneming;
 - de verkrijger van de onderneming aansprakelijk is voor toekomstige pensioenrechten voor zover deze berusten op de diensttijd die na de opening van de insolventieprocedure wordt vervuld;
 - het volgens het nationale recht aangewezen waarborgorgaan bij insolventie in dit geval niet hoeft in te staan voor het vóór de opening van de insolventieprocedure opgebouwde deel van de toekomstige pensioenrechten, en
 - de werknemer in het kader van de insolventieprocedure van de verkrijger aanspraak kan maken op de waarde van het vóór de opening van de insolventieprocedure opgebouwde deel van zijn toekomstige pensioenrechten?
- 4) Als het nationale recht de artikelen 3 en 4 van richtlijn 2001/23/EG in het geval van een overgang van een onderneming ook gedurende een insolventieprocedure van toepassing verklaart, is artikel 5, lid 2, onder a), van richtlijn 2001/23/EG dan van toepassing op pensioenrechten in wording van de werknemers uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen, wanneer die pensioenrechten weliswaar reeds zijn ontstaan voordat de insolventieprocedure wordt geopend, maar voor de werknemers pas leiden tot uitkeringsrechten op het moment van de gebeurtenis die recht geeft op pensioen, en dus pas op een later tijdstip?
- 5) Indien de tweede of de vierde prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:
- Strekt de minimumbescherming die de lidstaten moeten bieden op grond van artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever, zich tevens uit tot de verplichting om pensioenrechten in wording te waarborgen die volgens het nationale recht bij de opening van de insolventieprocedure nog niet rechtens onvoorwaardelijk waren en die hoe dan ook alleen rechtens onvoorwaardelijk worden omdat het dienstverband niet wordt beëindigd naar aanleiding van de insolventie?
- 6) Indien de vijfde prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:
- In welke omstandigheden kunnen de verliezen die de vroegere werknemer ten gevolge van de insolventie van de werkgever lijdt bij de uitkeringen uit hoofde van de bedrijfspensioenvoorziening, worden geacht kennelijk onevenredig te zijn, zodat zij voor de lidstaten de verplichting met zich meebrengen om ervoor te zorgen dat daartegen een minimumbescherming wordt geboden op grond van artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG, hoewel de werknemer minstens de helft van de uitkeringen zal ontvangen die zullen voortvloeien uit zijn opgebouwde pensioenrechten?
- 7) Indien de vijfde prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:
- Wordt een op grond van artikel 3, lid 4, onder b), of artikel 5, lid 2, onder a), van richtlijn 2001/23/EG vereiste — aan artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG gelijkwaardige — bescherming voor pensioenrechten in wording van de werknemers ook dan gewaarborgd als zij niet voortvloeit uit het nationale recht, maar enkel uit de rechtstreekse toepassing van artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG?
- 8) Indien de zevende prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:
- Heeft artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG ook rechtstreekse werking, waardoor een individuele [werknemer] zich voor de nationale rechter op die bepaling kan beroepen, wanneer deze werknemer weliswaar minstens de helft van de uitkeringen ontvangt die voortvloeien uit zijn opgebouwde pensioenrechten, maar zijn door de insolventie van de werkgever geleden verliezen niettemin onevenredig moeten worden geacht?
- 9) Indien de achtste prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:
- Is een privaatrechtelijke instelling een openbaar lichaam van de betrokken lidstaat indien zij door deze lidstaat — voor de werkgevers verplicht — is aangewezen als waarborgorgaan bij insolventie voor de bedrijfspensioenvoorziening, is onderworpen aan het toezicht van de toezichthoudende autoriteit voor de financiële markten, de voor de waarborg bij insolventie vereiste premies krachtens publiekrecht invordert bij de werkgevers en als een overheidsorgaan de voorwaarden voor gedwongen tenuitvoerlegging kan creëren door het verrichten van een bestuurshandeling?

⁽¹⁾ PB 2001, L 82, blz. 16.

⁽²⁾ PB 2008, L 283, blz. 36.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesarbeitsgericht (Duitsland) op
30 oktober 2018 — FL / TMD Friction EsCo GmbH**

(Zaak C-675/18)

(2019/C 103/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesarbeitsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: FL

Verwerende partij: TMD Friction EsCo GmbH

Prejudiciële vragen

1) Is het op grond van artikel 3, lid 4, van richtlijn 2001/23/EG⁽¹⁾ van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen toegestaan dat bij overgang van een onderneming nadat tegen de vervreemder van de onderneming een insolventieprocedure is geopend, volgens het nationale recht, dat artikel 3, leden 1 en 3, van richtlijn 2001/23/EG in beginsel ook van toepassing verklaart op de rechten van de werknemers op ouderdomsuitkeringen, invaliditeitsuitkeringen of uitkeringen aan nagelaten betrekkingen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen bij overgang van een onderneming, een beperking geldt die inhoudt dat de verkrijger niet aansprakelijk is voor rechten in wording die berusten op de diensttijd vóór de opening van de insolventieprocedure?

2) Indien de eerste prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is voor de maatregelen die op grond van artikel 3, lid 4, onder b), van richtlijn 2001/23/EG moeten worden getroffen om de belangen van de werknemers te beschermen met betrekking tot hun verkregen rechten of rechten in wording op ouderdomsuitkeringen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen, bij overgang van een onderneming nadat tegen de vervreemder van de onderneming de insolventieprocedure is geopend, het beschermingsniveau relevant dat vereist is op grond van artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever?

3) Indien de tweede prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord:

Dient artikel 3, lid 4, onder b), van richtlijn 2001/23/EG aldus te worden uitgelegd dat de nodige maatregelen ter bescherming van de belangen van de werknemers met betrekking tot hun verkregen rechten of rechten in wording op ouderdomsuitkeringen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen zijn getroffen, als het nationale recht bepaalt dat

- de verplichting om aan de werknemer die is geraakt door de overgang van een in staat van insolventie verkerende onderneming, uit hoofde van het voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsel van sociale voorzieningen in de toekomst een ouderdomsuitkering toe te kennen, in beginsel overgaat op de verkrijger van de onderneming;
- de verkrijger van de onderneming aansprakelijk is voor pensioenrechten in wording waarvan de hoogte onder meer wordt bepaald door de duur van het dienstverband en het salaris op het moment van de gebeurtenis die recht geeft op pensioen, voor zover die pensioenrechten berusten op de diensttijd die na de opening van de insolventieprocedure wordt vervuld;
- het volgens het nationale recht aangewezen waarborgorgaan bij insolventie in dit geval moet instaan voor het vóór de opening van de insolventieprocedure opgebouwde deel van de pensioenrechten in wording, voor zover de hoogte daarvan wordt berekend op basis van het salaris dat de betrokken werknemer ontving toen de insolventieprocedure werd geopend;

- noch de verkrijger noch het waarborgorgaan bij insolventie aansprakelijk is voor verhogingen van de pensioenrechten in wording die worden veroorzaakt door salarisverhogingen die weliswaar na de opening van de insolventieprocedure plaatsvinden, maar betrekking hebben op de diensttijd die vóór dat tijdstip is vervuld;
 - de werknemer evenwel in het kader van de insolventieprocedure van de verkrijger aanspraak kan maken op dit verschil in waarde van zijn rechten in wording?
- 4) Als het nationale recht de artikelen 3 en 4 van richtlijn 2001/23/EG in het geval van een overgang van een onderneming ook gedurende een insolventieprocedure van toepassing verklaart, is artikel 5, lid 2, onder a), van richtlijn 2001/23/EG dan van toepassing op pensioenrechten in wording van de werknemers uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen, wanneer die pensioenrechten weliswaar reeds zijn ontstaan voordat de insolventieprocedure wordt geopend, maar voor de werknemers pas leiden tot uitkeringsrechten op het moment van de gebeurtenis die recht geeft op pensioen, en dus pas op een later tijdstip?
- 5) Indien de tweede of de vierde prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:

Strekt de minimumbescherming die de lidstaten moeten bieden op grond van artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever, zich tevens uit tot het deel van het op het tijdstip van de opening van de insolventieprocedure opgebouwde pensioenrecht in wording dat uitsluitend ontstaat omdat het dienstverband niet wordt beëindigd naar aanleiding van de insolventie?

- 6) Indien de vijfde prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:

In welke omstandigheden kunnen de verliezen die de vroegere werknemer ten gevolge van de insolventie van de werkgever lijdt bij de uitkeringen uit hoofde van de bedrijfspensioenvoorziening, worden geacht kennelijk onevenredig te zijn, zodat zij voor de lidstaten de verplichting met zich meebrengen om ervoor te zorgen dat daartegen een minimumbescherming wordt geboden op grond van artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG, hoewel de vroegere werknemer minstens de helft van de uitkeringen ontvangt die voortvloeien uit zijn opgebouwde pensioenrechten?

- 7) Indien de vijfde prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:

Wordt een op grond van artikel 3, lid 4, onder b), of artikel 5, lid 2, onder a), van richtlijn 2001/23/EG vereiste — aan artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG gelijkwaardige — bescherming voor pensioenrechten in wording van de werknemers ook dan gewaarborgd als zij niet voortvloeit uit het nationale recht, maar enkel uit de rechtstreekse toepassing van artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG?

- 8) Indien de zevende prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:

Heeft artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG ook rechtstreekse werking, waardoor een individuele [werknemer] zich voor de nationale rechter op die bepaling kan beroepen, wanneer deze werknemer weliswaar minstens de helft van de uitkeringen ontvangt die voortvloeien uit zijn opgebouwde pensioenrechten, maar zijn door de insolventie van de werkgever geleden verliezen niettemin onevenredig moeten worden geacht?

- 9) Indien de achtste prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is een privaatrechtelijke instelling een openbaar lichaam van de betrokken lidstaat, indien zij door deze lidstaat — voor de werkgevers verplicht — is aangewezen als waarborgorgaan bij insolventie voor de bedrijfspensioenvoorziening, is onderworpen aan het toezicht van de toezichthoudende autoriteit voor de financiële markten, de voor de waarborg bij insolventie vereiste premies krachtens publiekrecht invordert bij de werkgevers en als een overheidsorgaan de voorwaarden voor gedwongen tenuitvoerlegging kan creëren door het verrichten van een bestuurshandeling?

⁽¹⁾ PB 2001, L 82, blz. 16.

⁽²⁾ PB 2008, L 283, blz. 36.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italië) op 15 november 2018 — Vivendi SA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Zaak C-719/18)

(2019/C 103/10)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Vivendi SA

Verwerende partij: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prejudiciële vragen

- 1) Staat het Unierecht, en inzonderheid het beginsel van vrij kapitaalverkeer als bedoeld in artikel 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, in de weg aan artikel 43, lid 11, van decreto legislativo nr. 177 van 31 juli 2005, in de versie die gold op het tijdstip waarop het litigieuze besluit is vastgesteld, volgens welke bepaling „ondernemingen, waaronder begrepen afhankelijke en verbonden vennootschappen, die in de sector elektronische communicatie zoals gedefinieerd overeenkomstig artikel 18 van de Codice delle comunicazioni elettroniche, een omzet hebben die meer dan 40 procent van de totale omzet in die sector bedraagt, in het geïntegreerde communicatiesysteem een omzet van ten hoogste 10 procent van dit systeem mogen behalen”, ondanks dat de lidstaten zelf de mogelijkheid hebben om vast te stellen wanneer ondernemingen een machtspositie hebben (en als gevolg daarvan aan specifieke verplichtingen onderworpen zijn)? Het bovenstaande, voor zover de betrokken sector daarin, onder verwijzing naar artikel 18 van de Codice delle comunicazioni elettroniche, wordt beperkt tot markten die aan regulering ex ante kunnen worden onderworpen, ondanks de algemene ervaring dat informatie (ten aanzien waarvan de regulering beoogt pluralisme te waarborgen) in toenemende mate wordt overgedragen via internet, personal computers en mobiele telefoons, zodat het onredelijk is om met name mobiele telefoniediensten aan eindgebruikers van deze sector uit te sluiten louter omdat deze diensten volledig aan mededinging worden blootgesteld? Het bovenstaande, ook rekening houdend met het feit dat de AGCom de sector elektronische communicatie met het oog op de toepassing van artikel 43, lid 11, van decreto legislativo nr. 177 van 31 juli 2005 juist in de onderhavige procedure heeft afgebakend door alleen die markten in aanmerking te nemen ten aanzien waarvan sinds de inwerkingtreding van de Codice delle comunicazioni elettroniche, dus van 2003 tot heden, ten minste eenmaal een analyse is verricht, en wel met de omzet die kan worden afgeleid uit de laatste bruikbare belastingaanslag, te weten 2015?
- 2) Staan de beginselen ter bescherming van de vrijheid van vestiging en de vrijheid van dienstverrichting als bedoeld in de artikelen 49 en 56 van het Verdrag betreffende werking van de Europese Unie, de artikelen 15 en 16 van richtlijn 2002/21/EG⁽¹⁾ [inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en –diensten], ter bescherming van pluralisme en vrijheid van meningsuiting en het Unierechtelijke beginsel van evenredigheid in de weg aan de toepassing van een nationale regeling op het gebied van audiovisuele mediadiensten en radiomediadiensten als de Italiaanse, die is vastgesteld in artikel 43, leden 11 en 14, [van decreto legislativo nr. 177 van 31 juli 2005,] volgens welke de omzet die relevant is voor de vaststelling van de tweede drempel van 10 procent ook betrekking kan hebben op ondernemingen die niet afhankelijk en evenmin aan overheersende invloed onderworpen zijn, doch slechts „verbonden” vennootschappen zijn in de zin van artikel 2359 van de codice civile (waarnaar in artikel 43, lid 14 wordt verwezen), ook al kan op deze laatstgenoemde vennootschappen geen enkele invloed worden uitgeoefend ten aanzien van de te verspreiden informatie?

- 3) Staan de beginselen van vrijheid van vestiging en vrijheid van dienstverrichting als bedoeld in de artikelen 49 en 56 van het Verdrag betreffende werking van de Europese Unie, de artikelen 15 en 16 van richtlijn 2002/21/EG, de beginselen betreffende de bescherming van pluralisme van de informatiebronnen en van de mededinging in de omroepsector als bedoeld in richtlijn 2010/13/EU⁽²⁾ inzake audiovisuele mediadiensten en richtlijn 2002/21/EG in de weg aan een nationale regeling als decreto legislativo nr. 177 van 31 juli 2005, die in artikel 43, leden 9 en 11 bepaalt dat voor „ondernemingen die verplicht zijn tot inschrijving in het register van aanbieders van communicatiediensten dat overeenkomstig artikel 1, lid 6, onder a), punt 5, van wet nr. 249 van 31 juli 1997 is ingesteld” (te weten ondernemingen waaraan op grond van de geldende regeling een concessie of vergunning van de AGCom of van andere bevoegde overheidsdiensten is verleend, alsook aanbieders van advertentieruimte voor welke kanalen dan ook, uitgevers enzovoort als bedoeld in lid 9) heel andere drempels gelden (van respectievelijk 20 % en 10 %) dan voor ondernemingen die actief zijn in de sector elektronische communicatie zoals hierboven gedefinieerd (in het kader van lid 11)?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn) (PB 2002, L 108, blz. 33).

⁽²⁾ Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) (PB 2010, L 95, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Monomeles Protodikeio Lasithiou (Griekenland) op 4 december 2018 — M. V. e.a. / Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou”

(Zaak C-760/18)

(2019/C 103/11)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Monomeles Protodikeio Lasithiou

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: M. V. e.a.

Verwerende partij: Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou”

Prejudiciële vragen

- 1) Doet een uitlegging van nationaalrechtelijke bepalingen — die zijn vastgesteld tot omzetting in de nationale rechtsorde van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die als bijlage is gevoegd bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB [1999], L 175, blz. 43) — volgens welke de verlenging van rechtswege van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd van werknemers van de reinigingsdiensten van plaatselijke bestuurslichamen, krachtens een uitdrukkelijke wettelijke bepaling van nationaal recht, zoals artikel 167 van wet 4099/2012, wordt uitgezonderd van de definitie van „opeenvolgende” arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, in de zin van clause 1 en clause 5, punt 2, van de raamovereenkomst, met de motivering dat er niet een nieuwe schriftelijke overeenkomst voor bepaalde tijd wordt gesloten, maar een reeds bestaande arbeidsovereenkomst wordt verlengd, afbreuk aan het doel en het nuttige effect van die raamovereenkomst?

- 2) Wanneer een wettelijk neergelegde en toegepaste praktijk ten aanzien van de tewerkstelling van personeel in de reinigingsdiensten van plaatselijke bestuurslichamen in strijd is met de maatregelen ter voorkoming van misbruik als gevolg van de opeenvolging van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, waarin werd voorzien bij de regeling tot omzetting van clause 5, punt 1, van de raamovereenkomst in het nationale recht, omvat de verplichting van de nationale rechter tot een met het Unierecht conforme uitlegging van het nationale recht dan ook de toepassing van een nationaalrechtelijke bepaling zoals artikel 8, lid 3, van wet 2112/1920, als bestaande en nog geldende gelijkwaardige wettelijke maatregel in de zin van clause 5, punt 1, van de raamovereenkomst, welke de mogelijkheid biedt om de opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die werden gebruikt om te voorzien in permanente en blijvende reinigingsbehoeften van de plaatselijke bestuurlijke lichamen, juridisch correct te kwalificeren als arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd?
- 3) Indien het antwoord op de voorgaande vraag bevestigend luidt, vormt een grondwettelijke regeling als die van artikel 103, leden 7 en 8, van de Griekse grondwet (na de herziening van 2001), die categorisch verbiedt dat volgens deze regeling gesloten arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in de overheidssector worden omgezet in overeenkomsten voor onbepaalde tijd, dan een onevenredige beperking van de verplichting van de nationale rechter tot een met het Unierecht conforme uitlegging van het nationale recht, omdat deze regeling de toepassing van een bestaande en nog geldende gelijkwaardige wettelijke maatregel in de zin van clause 5, punt 1, van de raamovereenkomst als artikel 8, lid 3, van wet 2112/1920 onmogelijk maakt, en daarmee belet dat opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd die worden gebruikt om te voorzien in permanente en blijvende reinigingsbehoeften van plaatselijke bestuurslichamen in een rechterlijke procedure juridisch correct worden gekwalificeerd als overeenkomsten voor onbepaalde tijd, zelfs wanneer die overeenkomsten bedoeld zijn om te voorzien in permanente en blijvende behoeften?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Kamenz (Duitsland) op
24 december 2018 — MC/ND**

(Zaak C-827/18)

(2019/C 103/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Kamenz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MC

Verwerende partij: ND

Prejudiciële vraag

Gaat het bij de litigieuze hoofdvordering van 535 EUR, die is gebaseerd op een notariële koopovereenkomst van 10 februari 2016 betreffende de aankoop van een woning in Großröhrsdorf — dat onder de bevoegdheid van het Amtsgericht Kamenz (rechter in eerste aanleg Kamenz) valt —, die concreet voortvloeit uit de bezits- en genotsoverdracht van deze woning aan verzoeker op 1 april 2016 overeenkomstig § 6 van de notariële overeenkomst en die betrekking heeft op een op 1 april 2016 nog door de huurder van de betrokken woning aan verweerder betaalde huur, om een vordering inzake zakelijke rechten op en huur en verhuur van onroerende goederen in de zin van artikel 22 van het Verdrag van Lugano ⁽¹⁾ of vloeit de internationale bevoegdheid van een Duits gerecht voort uit een andere bepaling van het Verdrag van Lugano of is het Zwitserse gerecht waar de verweerder woonplaats heeft (artikel 2, lid 1, juncto artikel 5, lid 1, van het Verdrag van Lugano) internationaal bevoegd?

⁽¹⁾ Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken van 30 oktober 2007 („Verdrag van Lugano II”), PB 2009, L 147, blz. 5.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 10 januari 2019 — Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures

(Zaak C-17/19)

(2019/C 103/13)

Proceestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 11 van verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen⁽¹⁾, in de versie zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996⁽²⁾, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 647/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2005⁽³⁾, en 19 van verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels⁽⁴⁾, aldus worden uitgelegd dat een E101-verklaring, die door het orgaan, aangewezen door de bevoegde overheid van een lidstaat, is afgegeven op grond van artikel 14, lid 1, en artikel 14, lid 2, onder b), van verordening nr. 1408/71, in de versie, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening nr. 118/97, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 647/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2005, dan wel een A1-verklaring, die door het orgaan, aangewezen door de bevoegde overheid van een lidstaat, is afgegeven op grond van artikel 13, lid [Or. 11] 1, van verordening nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de arbeid wordt verricht, niet alleen bindt bij het bepalen van de toepasselijke socialezekerheidsregeling, maar ook bij het bepalen van het toepasselijke arbeidsrecht, wanneer daarin de verplichtingen van de werkgevers en de rechten van de werknemers worden gedefinieerd, zodat deze instanties, na hoor en wederhoor, deze verklaringen alleen buiten beschouwing kunnen laten, indien zij, wanneer op grond van verificatie van de tijdens het gerechtelijk onderzoek verzamelde concrete gegevens blijkt dat deze verklaringen frauduleus waren verkregen of ingeroepen en het ingeschakelde orgaan van afgifte daarmee geen rekening heeft willen houden, binnen een redelijke termijn fraude onderkennen die in objectieve zin bestaat in het niet-naleven van voorwaarden, die zijn opgenomen in een van de aangehaalde bepalingen van de verordeningen (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 en (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EG) nr. 883/2004, en in subjectieve zin in het oogmerk van degene die wordt vervolgd, om de afgiftevoorwaarden voor deze verklaring te omzeilen of te ontduiken ten einde het daaraan verbonden voordeel te verkrijgen?

⁽¹⁾ PB L 74, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 tot wijziging en bijwerking van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale- zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van Verordening (EEG) nr. 574/72 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (PB L 28, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 647/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2005 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (PB L 117, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB L 284, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 11 januari 2019 — Belgische Staat/Pantochim SA, in liquidatie

(Zaak C-19/19)

(2019/C 103/14)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Belgische Staat

Verwerende partij: Pantochim SA, in liquidatie

Prejudiciële vragen

- Dient de bepaling dat de schuldvordering waarvoor een verzoek tot invordering is ingediend, „wordt [...] behandeld als een schuldvordering van de lidstaat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd”, zoals is bepaald in artikel 6, [tweede alinea], van richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen ⁽¹⁾, dat in de plaats is gekomen van artikel 6, lid 2, van richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen ⁽²⁾, aldus te worden opgevat dat de schuldvordering van de verzoekende staat gelijk wordt gesteld met die van de aangezochte staat zodat de schuldvordering van de verzoekende staat de status van schuldvordering van de aangezochte staat verkrijgt?
- Dient het begrip „preferentiële behandeling” als bedoeld in artikel 10 van richtlijn 2008/55 en — vóór de codificatie — in artikel 10 van richtlijn 76/308 (waar sprake was van het begrip „voorrecht”), te worden opgevat als een preferentieel recht dat verbonden is aan de schuldvordering en deze een recht van voorrang op andere schuldvorderingen geeft in geval van samenloop, dan wel als een mechanisme dat, in geval van samenloop, een preferentiële betaling van de schuldvordering tot gevolg heeft?
- Dient de mogelijkheid waarover de belastingdienst beschikt om, overeenkomstig de voorwaarden van artikel 334 van de programmawet van 27 [december] 2004, in geval van samenloop schuldvergelijking toe te passen, te worden beschouwd als een preferentiële behandeling in de zin van artikel 10 van de bovengenoemde richtlijnen?

⁽¹⁾ PB L 150, blz. 28.

⁽²⁾ PB L 73, blz. 18. In richtlijn 2008/55/EG staat (in voetnoot nr. 3) aangegeven dat de oorspronkelijke titel van richtlijn 76/308/EEG is gewijzigd bij richtlijn 79/1071/EEG (PB L 331, blz. 10), bij richtlijn 92/12/EEG (PB L 76, blz. 1) en richtlijn 2001/44/EG (PB L 175, blz. 17).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundessozialgericht (Duitsland) op 16 januari 2019 — ZP / Bundesagentur für Arbeit

(Zaak C-29/19)

(2019/C 103/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundessozialgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ZP

Verwerende partij: Bundesagentur für Arbeit

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 62, lid 1, van verordening (EG) nr. 883/2004 ⁽¹⁾, juncto artikel 62, lid 2, van verordening (EG) nr. 883/2004 aldus worden uitgelegd dat het bevoegde orgaan van de lidstaat van woonplaats bij werkloosheid van een werknemer voor de berekening van de uitkering eveneens moet uitgaan van het „loon” dat betrokkene voor zijn laatste werkzaamheden op het grondgebied van dat orgaan „heeft genoten”, wanneer dat loon krachtens de door het bevoegde orgaan toe te passen nationale wetgeving niet in aanmerking kan worden genomen voor de werkloosheidsuitkering omdat niet is voldaan aan het vereiste beloningstijdvak en in plaats daarvan is voorzien in een fictieve berekening van de uitkering?
- 2) Moet artikel 62, lid 1, van verordening (EG) nr. 883/2004, juncto artikel 62, lid 2, van verordening (EG) nr. 883/2004 aldus worden uitgelegd dat het bevoegde orgaan van de lidstaat van woonplaats bij werkloosheid van een werknemer voor de berekening van de uitkering eveneens moet uitgaan van het „loon” dat betrokkene voor zijn laatste werkzaamheden op het grondgebied van dat orgaan „heeft genoten”, wanneer krachtens de door het bevoegde orgaan toe te passen nationale wetgeving dat loon wegens het ontbreken van een tijdige afrekening niet mag dienen als basis voor de berekening van de uitkering in het referentietijdvak en in plaats daarvan is voorzien in een fictieve berekening van de uitkering?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2004, L 166, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Högsta domstol (Zweden) op 10 januari 2019 — Diskrimineringsombudsmannen / Braathens Regional Aviation AB

(Zaak C-30/19)

(2019/C 103/16)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta domstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Diskrimineringsombudsmannen

Verwerende partij: Braathens Regional Aviation AB

Prejudiciële vraag

Is aan het in artikel 15 van richtlijn 2000/43/EG ⁽¹⁾ vastgestelde vereiste van doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties enkel voldaan indien een lidstaat in een zaak betreffende een overtreding van een in die richtlijn neergelegd verbod waarin de benadeelde persoon schadevergoeding wegens discriminatie vordert, altijd onderzoekt of discriminatie heeft plaatsgevonden — indien daarom wordt verzocht door de benadeelde persoon — en in voorkomend geval voor recht verklaart dat discriminatie heeft plaatsgevonden, ongeacht of de van discriminatie beschuldigde persoon heeft erkend dat hij de benadeelde persoon gediscrimineerd heeft?

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming (PB 2000, L 180, blz. 22).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal de première instance de Liège (België) op 21 januari 2019 — BU / Belgische Staat

(Zaak C-35/19)

(2019/C 103/17)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de première instance de Liège

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BU

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Levert artikel 38, § 1, 4°, WIB 92 schending op van artikel 45 en volgende (beginsel van vrij verkeer van werknemers) en artikel 56 en volgende (beginsel van het vrij verrichten van diensten) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, doordat het invaliditeitsuitkeringen enkel fiscaal vrijstelt indien die worden betaald door de Schatkist, dat wil zeggen door de Belgische Staat en krachtens de Belgische wetgeving, waardoor discriminatie ontstaat tussen de in België wonende belastingplichtige die invaliditeitsuitkeringen ontvangt van de Belgische Staat krachtens de Belgische wetgeving, welke uitkeringen zijn vrijgesteld, en de in België wonende belastingplichtige die uitkeringen ter compensatie van een handicap ontvangt van een andere EU-lidstaat, welke uitkeringen niet zijn vrijgesteld?

Hogere voorziening ingesteld op 25 januari 2019 door de Raad van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid) van 15 november 2018 in zaak T-316/14, Kurdistan Workers' Party (PKK)/Raad

(Zaak C-46/19 P)

(2019/C 103/18)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: B. Driessen en S. Van Overmeire, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Kurdistan Workers' Party (PKK), Europese Commissie, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

- het bestreden arrest van het Gerecht vernietigen;
- definitief uitspraak doen over de punten waarop de onderhavige hogere voorziening betrekking heeft en het beroep van de PKK verwerpen; en
- de PKK verwijzen in de kosten die de Raad in het kader van de onderhavige hogere voorziening en van zaak T-316/14 heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

De Raad betoogt dat het Gerecht op de volgende punten blijk heeft gegeven van een onjuiste beoordeling:

- eerste middel: het Gerecht heeft de bestreden beslissingen ten onrechte aangemerkt als louter beslissingen gebaseerd op artikel 1, lid 6 ⁽¹⁾;
- tweede middel: het Gerecht heeft ten onrechte geconcludeerd dat de beslissingen van de Verenigde Staten niet als grondslag kunnen dienen voor de aanvankelijke plaatsing op de lijst;
- derde middel: het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad had nagelaten te verklaren waarom hij de beslissingen van de Verenigde Staten en de Home Secretary (minister van Binnenlandse Zaken) van het Verenigd Koninkrijk aanmerkte als beslissingen van bevoegde instanties in de zin van artikel 1, lid 4, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931;
- vierde middel: het Gerecht heeft punt 55 van het arrest LTTE ⁽²⁾ onjuist toegepast op het onderhavige geding;
- vijfde middel: het Gerecht heeft punt 71 van het arrest LTTE onjuist toegepast op het onderhavige geding;
- zesde middel: het Gerecht heeft artikel 1, lid 4, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931 en punt 55 van het arrest LTTE onjuist toegepast;
- zevende middel: het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad de brief van de PKK niet kon beantwoorden middels zijn eigen brief van 27 maart 2015.

⁽¹⁾ Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme (2001/931/GBVB) (PB 2001, L 344, blz. 93).

⁽²⁾ Zaak C-599/14 P, Raad/LTTE, EU:C2017:583.

Hogere voorziening ingesteld op 29 januari 2019 door Credito Fondiario SpA tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 19 november 2018 in zaak T-661/16, Credito Fondiario SpA / GAR

(Zaak C-69/19 P)

(2019/C 103/19)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Credito Fondiario SpA (vertegenwoordigers: F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani en A. Neri, avvocati)

Andere partij in de procedure: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Interveniëntes: Italiaanse Republiek, Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking vernietigen en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht;
- de GAR verwijzen in de kosten van de hogere voorziening en in die van zaak T-661/16, en
- subsidiair, de bestreden beschikking vernietigen voor zover het Gerecht Credito Fondiario daarin heeft verwezen in de kosten van de GAR, en naar billijkheid beslissen over de kosten van de procedure in eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwirante bevat de bestreden beschikking een groot aantal fouten, die zowel onjuiste rechtsopvattingen als procedurefouten vormen.

I. Onjuiste juridische kwalificatie van de feiten. Gebrekkige motivering.

Het Gerecht heeft de feiten van de zaak ten onrechte gekwalificeerd op grond van de rechtspraak volgens welke de beroepstermijn bij gebreke van bekendmaking of kennisgeving begint te lopen vanaf het tijdstip waarop de betrokkene kennis heeft genomen van de inhoud en de motivering van de handeling, mits hij binnen een redelijke termijn om de tekst van de handeling heeft verzocht.

Het Gerecht heeft met name ten onrechte geoordeeld dat rekwirante kennis had genomen van de twee besluiten van de GAR door de twee nota's van Banca d'Italia van 3 mei en 27 mei 2016. Bovendien heeft het Gerecht ten onrechte geoordeeld dat rekwirante niet binnen een redelijke termijn heeft gehandeld om de twee besluiten van de GAR te verkrijgen. Het Gerecht heeft de context van rechtsonzekerheid niet naar behoren in aanmerking genomen. Bijgevolg heeft het Gerecht, gelet op de specifieke omstandigheden van de onderhavige zaak, ten onrechte geoordeeld dat het beroep te laat is ingesteld.

II. Onjuiste uitlegging en toepassing van de rechtspraak inzake de „redelijke termijn”

De beoordeling door het Gerecht dat het beroep te laat is ingesteld gaat ook mank aan een onjuiste uitlegging (en de daaruit voortvloeiende onjuiste toepassing in de onderhavige zaak) van de rechtspraak betreffende de redelijke termijn waarbinnen de betrokkene moet handelen om het te betwisten besluit te verkrijgen.

III. Schending van rekwirantes rechten van verdediging. Schending en onjuiste toepassing van artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht

Hoewel het Gerecht heeft besloten tot een groot aantal maatregelen van instructie en maatregelen tot organisatie van de procesgang, heeft het de partijen niet verzocht om opmerkingen te maken over de vraag of het beroep tijdig is ingesteld. Het Gerecht heeft de kwestie van de tardiviteit voor het eerst in de beschikking behandeld, en zich daarop gebaseerd om het beroep af te wijzen, zonder dat partijen, en in het bijzonder rekwirante, in staat zijn gesteld hun argumenten geldend te maken en dit punt te betwisten.

Bovendien heeft het Gerecht de beschikking gegeven op grond van artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht (hierna: „Reglement”), hoewel het om verschillende redenen duidelijk was dat de niet-ontvankelijkheidsgrond waarop de afwijzende beschikking was gebaseerd, niet kennelijk was

Bijgevolg heeft het Gerecht rekwirantes rechten van verdediging geschonden.

IV. Onjuiste beoordeling van de niet-ontvankelijkheid van het verzoek krachtens artikel 277 VWEU

Aangezien het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat het beroep tot nietigverklaring niet-ontvankelijk is, is de beschikking automatisch onwettig voor zover het Gerecht rekwirantes vordering tot vaststelling van de onwettigheid van verordening nr. 2015/63 ⁽¹⁾ niet-ontvankelijk heeft verklaard. Het Gerecht was immers van oordeel dat de tweede vordering noodzakelijkerwijs subsidiair was aan de primaire vordering tot nietigverklaring en dat de kennelijke niet-ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring derhalve automatisch heeft geleid tot de kennelijke niet-ontvankelijkheid van de vordering tot vaststelling van de onwettigheid van verordening nr. 2015/63.

V. Onjuiste beoordeling van de verwijzing in de kosten. Schending en onjuiste toepassing van de artikelen 134 en 135 van het Reglement

Subsidiar komt rekwirante op tegen de beschikking voor zover het Gerecht haar heeft verwezen in de kosten van de GAR.

Volgens rekwirante had het Gerecht met het oog op de billijkheid artikel 135 van het Reglement moeten toepassen en de kosten van de procedure op grond van artikel 135, lid 1, van het Reglement moeten verdelen of, in voorkomend geval, de GAR op grond van artikel 135, lid 2, van het Reglement moeten verwijzen in ten minste een deel van rekwirantes kosten.

⁽¹⁾ Gedelegeerde verordening (EU) 2015/63 van de Commissie van 21 oktober 2014 tot aanvulling van richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van wat de vooraf te betalen bijdragen aan afwikkelingsfinancieringsregelingen betreft (PB 2015, L 11, blz. 44).

Beschikking van de president van het Hof van 12 december 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden — Nederland) — X / Staatssecretaris van Financiën, in tegenwoordigheid van: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens Loeff NV

(Zaak C-157/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/20)

Procestaal: Nederlands

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 168 van 29.5.2017.

Beschikking van de president van het Hof van 11 december 2018 — Europese Commissie / Republiek Oostenrijk, ondersteund door: Franse Republiek

(Zaak C-76/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/21)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 112 van 26.3.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 11 december 2018 — Europese Commissie / Republiek Oostenrijk, ondersteund door: Franse Republiek

(Zaak C-77/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/22)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 112 van 26.3.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 11 december 2018 — Europese Commissie / Republiek Oostenrijk, ondersteund door: Franse Republiek

(Zaak C-79/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/23)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 112 van 26.3.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 11 december 2018 — Europese Commissie / Republiek Polen, ondersteund door: Koninkrijk België, Franse Republiek

(Zaak C-206/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/24)

Procestaal: Pools

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 182 van 28.5.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 17 december 2018 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-487/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/25)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 328 van 17.9.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 21 december 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court (Ierland) — Ierland) — Minister for Justice and Equality / ND

(Zaak C-685/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/26)

Procestaal: Engels

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 16 van 14.1.2019.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 5 februari 2019 — Mema/CPVO (Braeburn 78 (11078))

(Zaak T-177/16) ⁽¹⁾

[„Kweekproducten — Aanvraag voor een communautair kwekersrecht voor het ras Braeburn 78 (11078) — Aanwijzing van een ander onderzoeksbureau — Omvang van het onderzoek dat de kamer van beroep moet uitvoeren — Motiveringsplicht”]

(2019/C 103/27)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Mema GmbH LG (Terlan, Italië) (vertegenwoordigers: B. Breitingen en S. Kirschstein-Freund, advocaten)

Verwerende partij: Communautair Bureau voor plantensoorten (CPVO) (vertegenwoordigers: M. Ekvad, F. Mattina, O. Lamberti en U. Braun-Mlodecka, gemachtigden, bijgestaan door A. von Mühlendahl en H. Hartwig, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep van het CPVO van 15 december 2015 (zaak A 001/2015) inzake een aanvraag tot verlening van een communautair kwekersrecht voor het ras Braeburn 78

Dictum

- 1) De beslissing van de kamer van beroep van het Communautair Bureau voor plantensoorten (CPVO) van 15 december 2015 (zaak A 001/2015), betreffende een aanvraag tot verlening van een communautair kwekersrecht voor het ras Braeburn 78, wordt vernietigd.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Het CPVO wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 211 van 13.6.2016.

Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Arango Jaramillo e.a./EIB

(Zaak T-487/16) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Personeel van de EIB — Pensioenen — Hervorming van 2008 — Verhoging van het bijdragepercentage — Daaropvolgende salarisafrekeningen — Geen bezwarende handeling — Niet-ontvankelijkheid”)

(2019/C 103/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Luxemburg, Luxemburg), en 33 andere verzoekende partijen wier namen zijn opgenomen in de bijlage bij het arrest (vertegenwoordigers: B. Cortese, C. Cortese en F. Spitaleri, advocaten)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (vertegenwoordigers: aanvankelijk C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams en G. Nuvoli, vervolgens T. Gilliams, G. Faedo en J. Klein, gemachtigden, bijgestaan door P.-E. Partsch)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU en artikel 50 bis van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, ten eerste tot nietigverklaring van de „besluiten” van de EIB, vervat in verzoekers' salarisafrekening over de maand februari 2011, om het percentage van hun bijdrage aan de pensioenregeling te verhogen van 9 tot 10 %, en ten tweede tot veroordeling van de EIB tot betaling van een symbolisch bedrag van 1 EUR ter vergoeding van de immateriële schade die verzoekers zouden hebben geleden

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Oscar Orlando Arango Jaramillo en de andere personeelsleden van de Europese Investeringsbank (EIB) wier namen zijn opgenomen in de bijlage, dragen hun eigen kosten en die van de EIB.*

⁽¹⁾ PB C 211 van 16.7.2011 (zaak aanvankelijk ingeschreven bij het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie onder nummer F-58/11, en op 1 september 2016 overgedragen aan het Gerecht van de Europese Unie).

Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — RK / Raad

(Zaak T-11/17) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Ambtenaren — Artikel 42 quater van het Statuut — Verlof in het belang van de dienst — Gelijke behandeling — Verbod van discriminatie op grond van leeftijd — Kennelijk onjuiste beoordeling — Recht om te worden gehoord — Zorgplicht — Aansprakelijkheid”)

(2019/C 103/29)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: RK (vertegenwoordigers: aanvankelijk L. Levi en A. Tymen, vervolgens L. Levi, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bauer en R. Meyer, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: A. Troupiotis en J. A. Steele, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU, ten eerste tot nietigverklaring van een niet-gedateerd besluit van de Raad om verzoekster op grond van artikel 42 quater van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie op verlof in het belang van de dienst te plaatsen en, voor zover nodig, van het besluit van 27 september 2016 tot afwijzing van haar klacht, ten tweede tot vergoeding van de schade die verzoekster zou hebben geleden

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *RK zal 80 % van haar eigen kosten dragen.*

- 3) De Raad van de Europese Unie zal zijn eigen kosten dragen en 20 % van de kosten van RK.
- 4) Het Europees Parlement zal zijn eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 95 van 27.3.2017.

Arrest van het Gerecht van 17 januari 2019 — Proximus/Raad

(Zaak T-117/17) ⁽¹⁾

(„Overheidsopdrachten voor diensten — Procedure van gunning via onderhandelingen — Economisch voordeligste aanbidding — Afwijzing van de offerte van een inschrijver — Beoordelingsmarge van de aanbestedende dienst — Rechtmatigheid van de evaluatiemethode — Beginsel van goed financieel beheer”)

(2019/C 103/30)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Proximus SA/NV (Brussel, België) (vertegenwoordiger: B. Schutyser, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Jaume en S. Cholakova, gemachtigden, bijgestaan door P. de Bandt, P. Teerlinck en M. Gherghinaru, advocaten)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van het besluit van de Raad van 23 december 2016 om de raamovereenkomst voor diensten op het gebied van cyberbeveiliging aan een andere inschrijver te gunnen [vertrouwelijk].

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Proximus SA/NV wordt verwezen in de kosten, met inbegrip van de kosten van de procedure in kort geding.

⁽¹⁾ PB C 151 van 15.5.2017.

Arrest van het Gerecht van 22 januari 2019 — EKETA/Commissie

(Zaak T-166/17) ⁽¹⁾

(„Arbitragebeding — Binnen het zesde kaderprogramma afgesloten Sensation-contract — Subsidiabele kosten — Debetnota uitgegeven door verweerster voor terugvordering van betaalde voorschotten — Betrouwbaarheid van tijdregistraties — Belangenconflict”)

(2019/C 103/31)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Griekenland) (vertegenwoordigers: V. Christianos en S. Paliou, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk A Katsimerou, O. Verheecke en J. Estrada de Solà, vervolgens A. Katsimerou, A. Kyratsou en O. Verheecke, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 272 VWEU tot vaststelling dat, ten eerste, de schuldvordering die staat vermeld op debetnota nr. 3241615291 van de Commissie van 29 november 2016 op grond waarvan verzoeker haar een bedrag van 197 799,52 EUR moest terugbetalen van de subsidie die hij had ontvangen voor een onderzoeksproject met de naam *Sensation*, ongegrond is ten belope van 179 101,34 EUR en, ten tweede, het litigieuze bedrag de subsidiabele kosten vertegenwoordigt die verzoeker niet hoeft terug te betalen.

Dictum

- 1) De Europese Commissie wordt veroordeeld tot betaling aan *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)* van, in de eerste plaats, het bedrag van 19 522,57 EUR voor de subsidiabele personeelskosten, vermeerderd met de daarmee verbonden indirecte kosten en verdragingsrente tegen een rentevoet van 3,50 %, berekend vanaf 12 mei 2017 tot de volledige betaling van dat bedrag, in de tweede plaats, verdragingsrente over het bedrag van 2 950 EUR tegen een rentevoet van 3,50 %, berekend vanaf 12 mei 2017 tot 28 november 2017 en, in de derde plaats, verdragingsrente over het bedrag van 8 988,21 EUR tegen een rentevoet van 3,50 %, berekend vanaf 12 mei 2017 tot betaling van dit bedrag op 2 oktober 2017.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) EKETA zal zijn eigen kosten dragen en negende tiende van de kosten van de Commissie dragen, die een tiende van haar kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 151 van 15.5.2017.

Arrest van het Gerecht van 22 januari 2019 — EKETA / Commissie

(Zaak T-198/17) ⁽¹⁾

(„Arbitragebeding — Actibio- contract afgesloten binnen het zevende kaderprogramma — Subsidiabele kosten — Debetnota uitgegeven door verweerster voor terugvordering van vooruitbetaalde bedragen — Betrouwbaarheid van tijdregistraties — Belangenconflict”)

(2019/C 103/32)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)* (Thessaloniki, Griekenland) (vertegenwoordigers: V. Christianos en S. Paliou, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Katsimerou, A. Kyratsou en O. Verheecke, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 272 VWEU tot vaststelling dat, ten eerste, de schuldvordering die staat vermeld op debetnota nr. 3241615335 van de Commissie van 29 november 2016, op grond waarvan verzoeker haar een bedrag van 38 241,00 EUR moest terugbetalen uit de subsidie die hij had ontvangen voor een studie naar het *Actibio*-project, ongegrond is ten belope van 9 353,56 EUR en, ten tweede, dit bedrag overeenkomt met subsidiabele kosten die verzoeker niet hoeft terug te betalen.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)* wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 151 van 15.5.2017.

Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — Pear Technologies/EUIPO — Apple (PEAR)

(Zaak T-215/17) ⁽¹⁾

[„Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk PEAR — Ouder Uniebeeldmerk dat een appel weergeeft — Relatieve weigeringsgrond — Geen overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 5, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001]”]

(2019/C 103/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Pear Technologies Ltd (Macao, China) (vertegenwoordigers: J. Coldham, solicitor, en E. Himsworth, QC)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Fischer en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Apple Inc. (Cupertino, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: J. Olsen en P. Andreottola, solicitors, en G. Tritton, barrister)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 18 januari 2017 (zaak R 860/2016-5) inzake een oppositieprocedure tussen Apple en Pear Technologies

Dictum

- 1) De beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 18 januari 2017 (zaak R 860/2016-5) wordt vernietigd.
- 2) Het EUIPO zal zijn eigen kosten dragen alsmede de helft van de kosten van Pear Technologies Ltd.
- 3) Apple Inc. zal haar eigen kosten dragen alsmede de helft van de kosten van Pear Technologies.

⁽¹⁾ PB C 168 van 29.5.2017.

Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Swemac Innovation/EUIPO — SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC)(Zaak T-287/17) ⁽¹⁾

[„Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Uniewoordmerk SWEMAC — Vennootschapsnaam of oudere nationale handelsnaam SWEMAC Medical Appliances AB — Relatieve weigeringsgrond — Rechtsverwerking wegens gedogen — Artikel 53, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 60, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001] — Verwarringsgevaar — Artikel 54, lid 2, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 61, lid 2, van verordening 2017/1001) — Artikel 8, lid 4, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 8, lid 4, van verordening 2017/1001) — Voor het eerst voor het Gerecht overgelegde bewijzen”]

(2019/C 103/34)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Swemac Innovation AB (Linköping, Zweden) (vertegenwoordiger: G. Nygren, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: SWEMAC Medical Appliances AB (Täby, Zweden) (vertegenwoordiger: P. Jonsell, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 24 februari 2017 (zaak R 3000/2014-5) inzake een nietigheidsprocedure tussen Swemac Innovation en SWEMAC Medical Appliances

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Swemac Innovation AB wordt verwezen in de kosten, met inbegrip van de noodzakelijke kosten die SWEMAC Medical Appliances AB heeft gemaakt in verband met de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO).

⁽¹⁾ PB C 213 van 3.7.2017.

Arrest van het Gerecht van 30 januari 2019 — Stavytskyi/Raad(Zaak T-290/17) ⁽¹⁾

(„Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen gelet op de situatie in Oekraïne — Bevriezing van tegoeden — Lijst van personen, entiteiten en lichamen waarvan de tegoeden en economische middelen zijn bevroren — Handhaving van verzoekers naam op de lijst — Motiveringsplicht — Exceptie van onwettigheid — Evenredigheidsbeginsel — Rechtsgrondslag — Kennelijk onjuiste beoordeling — Beginsel ne bis in idem”)

(2019/C 103/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Edward Stavytskyi (Brussel, België) (vertegenwoordigers: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey en D. Rovetta, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: V. Piessevaux en J.-P. Hix, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Paasivirta en L. Baumgart, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van besluit (GBVB) 2017/381 van de Raad van 3 maart 2017 tot wijziging van besluit 2014/119/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne (PB 2017, L 58, blz. 34), en van uitvoeringsverordening (EU) 2017/374 van de Raad van 3 maart 2017 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 208/2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne (PB 2017, L 58, blz. 1), voor zover verzoekers naam is gehandhaafd op de lijst van personen, entiteiten en lichamen waarop die beperkende maatregelen van toepassing zijn.

Dictum

- 1) *Besluit (GBVB) 2017/381 van de Raad van 3 maart 2017 tot wijziging van besluit 2014/119/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne, en uitvoeringsverordening (EU) 2017/374 van de Raad van 3 maart 2017 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 208/2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne, worden nietig verklaard voor zover de naam van Edward Stavitskyi is gehandhaafd op de lijst van personen, entiteiten en lichamen waarop die beperkende maatregelen van toepassing zijn.*
- 2) *De Raad van de Europese Unie zal zijn eigen kosten dragen alsmede die van Stavitskyi.*
- 3) *De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 231 van 17.7.2017.

Arrest van het Gerecht van 29 januari 2019 — The GB Foods/EUIPO — Yatecomeré (YATEKOMO) (Zaak T-336/17) ⁽¹⁾

[„Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Uniewoordmerk YATEKOMO — Nationaal beeldmerk yatecomeré — Ontvankelijkheid van nieuwe stukken ten bewijze van de juistheid van een algemeen bekend feit — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 53, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 60, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001]”]

(2019/C 103/36)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Spanje) (vertegenwoordigers: M. C. Buganza González en E. Torner Lasalle, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Walicka, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Spanje) (vertegenwoordigers: J. C. Erdozain López, V. Arnaiz Medina en L. Montoya Terán, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 13 maart 2017 (zaak R 1506/2016-5) inzake een nietigheidsprocedure tussen Yatecomeré en The GB Foods

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *The GB Foods, SA wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 318 van 25.9.2017.

Arrest van het Gerecht van 6 februari 2019 — TN / ENISA

(Zaak T-461/17) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Tijdelijk functionarissen — Aanwerving — Vacature — Post van eenheidshoofd — Plaatsing op de reservelijst — Aanvaarding van het aanstellingsaanbod — Intrekking van het aanstellingsaanbod — Aanstellingsvoorwaarden — Waarborgen in zedelijk opzicht — Artikel 12 RAP — Kennelijke beoordelingsfout — Behandeling van persoonsgegevens — Recht te worden gehoord — Aansprakelijkheid”)

(2019/C 103/37)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: TN (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Agentschap van de Europese Unie voor netwerk- en informatiebeveiliging (vertegenwoordigers: A. Ryan, gemachtigde, bijgestaan door D. Waelbroeck en A. Duron, advocaten)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU tot, ten eerste, nietigverklaring van het besluit van 25 november 2016 waarbij ENISA het aan verzoeker gedane aanbod tot aanstelling als hoofd van de afdeling „Administratieve diensten” heeft ingetrokken, alsmede nietigverklaring van het besluit van 20 april 2017 houdende afwijzing van verzoekers klacht en, ten tweede, de veroordeling van ENISA tot vergoeding van materiële en immateriële schade die verzoeker stelt te hebben geleden als gevolg van onder meer de onrechtmatige intrekking van dit aanbod.

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *TN wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 347 van 16.10.2017.

Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Duym / Raad(Zaak T-549/17) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Ambtenaren — Procedure voor benoeming in een ambt van hoofd van een eenheid — Kennisgeving van vacature — Afwijzing van een sollicitatie — Benoeming van een andere sollicitant — Motiveringsplicht — Beginsel van behoorlijk bestuur — Dienstbelang — Kennelijk onjuiste beoordeling — Discriminatieverbod”)

(2019/C 103/38)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Frederik Duym (Oostende, België) (vertegenwoordiger: M. Velardo, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bauer en R. Meyer, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU, tot nietigverklaring van het besluit van het raadgevend selectiecomité, aan verzoeker meegedeeld bij e-mail van 7 oktober 2016, tot afwijzing van zijn sollicitatie in het kader van de selectieprocedure voor hoofd van de Nederlandse vertaaleenheid bij de vertaaldienst van de Raad, en van het daaropvolgende besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van de Raad van 20 december 2016 tot benoeming van A. in dat ambt

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Frederik Duym wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van de Raad van de Europese Unie.

⁽¹⁾ PB C 347 van 16.10.2017.

Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — Abdulkarim/Raad(Zaak T-559/17) ⁽¹⁾

(„Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen tegen Syrië — Bevriezing van tegoeden — Beoordelingsfout — Werking in de tijd van de gevolgen van een nietigverklaring”)

(2019/C 103/39)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubai, Verenigde Arabische Emiraten) (vertegenwoordigers: J.-P. Buyle en L. Cloquet, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Veiga en I. Pouli, vervolgens I. Pouli en V. Piessevaux, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van besluit (GBVB) 2017/917 van de Raad van 29 mei 2017 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2017, L 139, blz. 62), uitvoeringsverordening (EU) 2017/907 van de Raad van 29 mei 2017 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB 2017, L 139, blz. 15), besluit (GBVB) 2018/778 van de Raad van 28 mei 2018 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2018, L 131, blz. 16), en uitvoeringsverordening (EU) 2018/774 van de Raad van 28 mei 2018 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB 2018, L 131, blz. 1), voor zover die handelingen verzoeker betreffen

Dictum

- 1) Besluit (GBVB) 2017/917 van de Raad van 29 mei 2017 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, besluit (GBVB) 2018/778 van de Raad van 28 mei 2018 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië en verordening (EU) nr. 36/2012 verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië en tot intrekking van verordening (EU) nr. 442/2011, zoals gewijzigd, laatstelijk, bij uitvoeringsverordening (EU) 2017/907 van de Raad van 29 mei 2017 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië en bij uitvoeringsverordening (EU) 2018/774 van de Raad van 28 mei 2018 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, worden nietig verklaard voor zover die handelingen Mouhamad Wael Abdulkarim betreffen.
- 2) De gevolgen van besluiten 2017/917 en 2018/778 worden ten aanzien van Abdulkarim gehandhaafd tot de datum waarop de termijn voor een verzoek om hogere voorziening verstrijkt of, indien binnen die termijn hogere voorziening is ingesteld, totdat die hogere voorziening eventueel is afgewezen.
- 3) De Raad van de Europese Unie draagt zijn eigen kosten alsmede die van Abdulkarim.

⁽¹⁾ PB C 347 van 16.10.2017.

Arrest van het Gerecht van 6 februari 2019 — Karp/Parlement

(Zaak T-580/17) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Arbeidscontractanten — Indeling — Artikel 90, lid 2, van het Statuut — Voortijdig ingediende klacht — Onregelmatigheid van de precontentieuze procedure — Niet-ontvankelijkheid — Autonomie van de beroepsmogelijkheden — Niet-verlenging van een overeenkomst van arbeidscontractant voor hulptaken verband houdende met een moederschapsverlof — Motiveringsplicht — Opeenvolgende overeenkomsten voor bepaalde tijd — Misbruik van recht — Recht om te worden gehoord — Aansprakelijkheid”)

(2019/C 103/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Kevin Karp (Brussel, België) (vertegenwoordigers: N. Lambers en R. Ben Ammar, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: Í. Ní Riagáin Dúro en M. Windisch, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU, ten eerste tot nietigverklaring van het besluit van het Parlement om verzoeker in het kader van de overeenkomst van arbeidscontractant, gesloten op 12 mei 2016 en verstreken op 11 november 2016, in te delen in de functiegroep II, rang 4, salaristrap 1, en ten tweede tot vergoeding van de materiële en immateriële schade die hij geleden zou hebben wegens zijn indeling en de niet-verlenging van de overeenkomst

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Kevin Karp wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 412 van 4.12.2017.

Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — Thun/EUIPO (Vis)

(Zaak T-604/17) ⁽¹⁾

„Gemeenschapsmodel — Ingeschreven gemeenschapsmodel — Geen aanvraag tot vernieuwing — Doorhaling van het model bij het verstrijken van de inschrijving — Verzoek tot herstel in de vorige toestand — Cumulatieve voorwaarden — Zorgvuldigheidsplicht — Bevoegdheidsdelegatie — Verlies van een recht”

(2019/C 103/41)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Thun SpA (Bolzano, Italië) (vertegenwoordiger: B. Giordano, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: L. Rampini, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 9 juni 2017 (zaak R 1680/2016-3) inzake een verzoek tot herstel in de vorige toestand.

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Thun SpA wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 369 van 30.10.2017.

Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Sumol + Compal Marcas/EUIPO — Jacob (Dr. Jacob's essentials)

(Zaak T-656/17) ⁽¹⁾

[„Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk Dr. Jacob's essentials — Ouder internationaal woordmerk COMPAL ESSENCIAL — Oudere nationale en internationale beeldmerken FRUTA esencial en Compal FRUTA esencial — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001]”]

(2019/C 103/42)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugal) (vertegenwoordiger: A. De Sampaio, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Söder en D. Walicka, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Ludwig Manfred Jacob (Heidesheim, Duitsland) (vertegenwoordiger: W. Berlit, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 11 juli 2017 (zaak R 2067/2016-5) inzake een oppositieprocedure tussen Sumol + Compal Marcas en Jacob

Dictum

- 1) De beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 11 juli 2017 (zaak R 2067/2016-5) wordt vernietigd.
- 2) Het EUIPO zal behalve zijn eigen kosten de kosten van Sumol + Compal Marcas, SA dragen.
- 3) Ludwig Manfred Jacob zal zijn eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 402 van 27.11.2017.

Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — Alkarim for Trade and Industry/Raad

(Zaak T-667/17) ⁽¹⁾

(„Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen tegen Syrië — Bevriezing van goederen — Beoordelingsfout — Werking in de tijd van de gevolgen van een nietigverklaring”)

(2019/C 103/43)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syrië) (vertegenwoordigers: J.-P. Buyle en L. Cloquet, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: V. Piessevaux en A. Limonet, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (GBVB) 2017/1245 van de Raad van 10 juli 2017 houdende uitvoering van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2017, L 178, blz. 13), uitvoeringsverordening (EU) 2017/1241 van de Raad van 10 juli 2017 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB 2017, L 178, blz. 1), besluit (GBVB) 2018/778 van de Raad van 28 mei 2018 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2018, L 131, blz. 16), en uitvoeringsverordening (EU) 2018/774 van de Raad van 28 mei 2018 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB 2018, L 131, blz. 1), voor zover die handelingen verzoekster betreffen

Dictum

- 1) *Uitvoeringsbesluit (GBVB) 2017/1245 van de Raad van 10 juli 2017 houdende uitvoering van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, besluit (GBVB) 2018/778 van de Raad van 28 mei 2018 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië en verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië en tot intrekking van verordening (EU) nr. 442/2011, zoals gewijzigd, laatstelijk, bij uitvoeringsverordening (EU) 2017/1241 van de Raad van 10 juli 2017 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië en uitvoeringsverordening (EU) 2018/774 van de Raad van 28 mei 2018 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, worden nietig verklaard voor zover zij Alkarim for Trade and Industry LLC betreffen.*
- 2) *De gevolgen van uitvoeringsbesluit 2017/1245 en besluit 2018/778 worden ten aanzien van Alkarim for Trade and Industry gehandhaafd tot de datum waarop de termijn voor een verzoek om hogere voorziening verstrijkt of, indien binnen die termijn hogere voorziening is ingesteld, totdat die hogere voorziening eventueel is afgewezen.*
- 3) *De Raad van de Europese Unie draagt zijn eigen kosten alsmede die van Alkarim for Trade and Industry.*

⁽¹⁾ PB C 437 van 18.12.2017.

Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Eglo Leuchten/EUIPO — Di-Ka (Lampe)

(Zaak T-766/17) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmodel — Nietigheidsprocedure — Ingeschreven gemeenschapsmodel dat een verlichtingstoestel voorstelt — Nietigheidsgrond — Ouder model — Eigen karakter — Geïnformeerde gebruiker — Mate van vrijheid van de ontwerper — Artikel 6 van verordening (EG) nr. 6/2002”]

(2019/C 103/44)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: H. Lauf, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: A. Söder, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Duitsland) (vertegenwoordiger: M.-H. Hoffmann, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 26 september 2017 (zaak R 738/2016-3) inzake een nietigheidsprocedure tussen Eglo Leuchten en Di-Ka Vertriebs

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Eglo Leuchten GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 22 van 22.1.2018.

Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — Eglo Leuchten/EUIPO — Briloner Leuchten (Lampe)
(Zaak T-767/17) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmodel — Nietigheidsprocedure — Ingeschreven gemeenschapsmodel dat een verlichtingstoestel voorstelt — Nietigheidsgrond — Ouder model — Eigen karakter — Geïnformeerde gebruiker — Mate van vrijheid van de ontwerper — Artikel 6 van verordening (EG) nr. 6/2002”]

(2019/C 103/45)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: H. Lauf, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: A. Söder, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Briloner Leuchten GmbH & Co. KG, voorheen Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Duitsland) (vertegenwoordiger: M.-H. Hoffmann, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 26 september 2017 (zaak R 746/2016-3) inzake een nietigheidsprocedure tussen Eglo Leuchten en Briloner Leuchten

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Eglo Leuchten GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 22 van 22.1.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 januari 2019 — Ilhan/EUIPO — Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY)(Zaak T-785/17) ⁽¹⁾

[„Uniemerik — Nietigheidsprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Beeldmerk BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY — Ouder woordmerk SAM — Relatieve weigeringsgrond — Rechtsverwerking wegens gedogen — Voor het eerst voor het Gerecht aangedragen bewijsmateriaal — Artikel 54, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 61, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001] — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001]”]

(2019/C 103/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Ercan Ilhan (Istanbul, Turkije) (vertegenwoordiger: S. Can, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: H. O'Neill en D. Walicka, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Time Gate GmbH (Keulen, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. Kunz-Hallstein, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 13 september 2017 (zaak R 974/2016-5) inzake een nietigheidsprocedure tussen Time Gate en Ilhan.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Ercan Ilhan wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 32 van 29.1.2018.

Arrest van het Gerecht van 7 februari 2019 — TecAlliance/EUIPO — Siemens (TecDocPower)(Zaak T-789/17) ⁽¹⁾

[„Uniemerik — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk TecDocPower — Oudere Uniewoord- en -beeldmerken TECDOC en TecDoc — Relatieve weigeringsgrond — Soortgelijke waren en diensten — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Normaal gebruik van de oudere merken — Artikel 42, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 47, leden 2 en 3, van verordening 2017/1001)”]

(2019/C 103/47)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: TecAlliance GmbH (Ismaning, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. Engemann, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: S. Hanne, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Siemens AG (München, Duitsland) (vertegenwoordigers: V. von Bomhard en J. Fuhrmann, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 14 september 2017 (zaak R 2433/2016-1) inzake een oppositieprocedure tussen TecAlliance en Siemens

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) TecAlliance GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 42 van 5.2.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 januari 2019 — Brown Street Holdings/EUIPO — Enesan (FIGHT LIFE)

(Zaak T-800/17) ⁽¹⁾

[„Uniemerkt — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Woordmerk FIGHT LIFE — Ouder Uniewoordmerk FIGHT FOR LIFE — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Motiveringsplicht — Artikel 75 van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 94 van verordening 2017/1001)“]

(2019/C 103/48)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Brown Street Holdings Ltd (Auckland, Nieuw-Zeeland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk C. Hufnagel, M. Kleespies, J. Clayton-Chen en A. Bender, vervolgens M. Kleespies en A. Bender, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: D. Walicka en M. Fischer, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Enesan AG (Zürich, Zwitserland)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 26 september 2017 (zaak R 36/2017-2) inzake een oppositieprocedure tussen Brown Street Holdings en Enesan

Dictum

- 1) De beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 26 september 2017 (zaak R 36/2017-2) wordt vernietigd voor zover daarbij de oppositie is afgewezen tegen de aanvraag tot inschrijving van het aangevraagde merk voor de waren van klasse 5 in de zin van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, zoals herzien en gewijzigd.

2) Het EUIPO zal zijn eigen kosten dragen alsook de kosten van Brown Street Holdings Ltd.

⁽¹⁾ PB C 42 van 5.2.2018.

Arrest van het Gerecht van 30 januari 2019 — Bekat/EUIPO — Borbet (ARBET)

(Zaak T-79/18) ⁽¹⁾

[„Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk ARBET — Ouder nationaal woordmerk BORBET — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”]

(2019/C 103/49)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Arif Oliver Bekat (Esslingen, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. Kohl, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Eberl, D. Hanf en D. Walicka, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Borbet GmbH (Hallenberg, Duitsland) (vertegenwoordiger: J. Krenzel, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 6 december 2017 (zaak R 1117/2017-4) inzake een oppositieprocedure tussen Borbet en Bekat

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Arif Oliver Bekat wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 134 van 16.4.2018.

Arrest van het Gerecht van 5 februari 2019 — Gruppo Armonie/EUIPO (ARMONIE)

(Zaak T-88/18) ⁽¹⁾

[„Uniemerk — Aanvraag voor Uniebeeldmerk ARMONIE — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”]

(2019/C 103/50)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italië) (vertegenwoordiger: G. Medri, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: L. Rampini, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 15 december 2017 (zaak R 2063/2017-5) inzake een aanvraag tot inschrijving van het beeldteken ARMONIE als Uniemerk.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Gruppo Armonie SpA wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 134 van 16.4.2018.

Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — DeepMind Technologies/EUIPO (STREAMS)**(Zaak T-97/18) ⁽¹⁾****[„Uniemerik — Aanvraag voor Uniewoordmerk STREAMS — Absolute weigeringsgronden — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), en lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 — Eerdere praktijk van het EUIPO”]**

(2019/C 103/51)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: DeepMind Technologies Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: T. St Quintin, barrister, K. Gilbert en G. Lodge, solicitors)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: aanvankelijk V. Ruzek en D. Walicka, vervolgens V. Ruzek en H. O'Neill, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 27 november 2017 (zaak R 35/2017-1) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken STREAMS als Uniemerik

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) DeepMind Technologies Ltd wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 134 van 16.4.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 januari 2019 — Multifit/EUIPO (TAKE CARE)**(Zaak T-181/18) ⁽¹⁾****[„Uniemerik — Aanvraag voor Uniebeeldmerk TAKE CARE — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”]**

(2019/C 103/52)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Duitsland) (vertegenwoordigers: N. Weber en L. Thiel, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Eberl en M. Fischer, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 4 januari 2018 (zaak R 845/2017-5) inzake een aanvraag tot inschrijving van het beeldteken TAKE CARE als Uniemerik

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Multifit Tiernahrungs GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 161 van 7.5.2018.

Arrest van het Gerecht van 30 januari 2019 — Arezzo Indústria e Comércio/EUIPO (SCHUTZ)
(Zaak T-256/18) ⁽¹⁾

[„Uniemerik — Aanvraag voor Uniewoordmerk SCHUTZ — Absolute weigeringsgronden — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001]”]

(2019/C 103/53)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Arezzo Indústria e Comércio, SA (Belo Horizonte, Brazilië) (vertegenwoordigers: A. Sebastião en J.M. Pimenta, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 12 februari 2018 (zaak R 661/2017-4) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken SCHUTZ als Uniemerik

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Arezzo Indústria e Comércio, SA wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 231 van 2.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 6 februari 2019 — Marry Me Group/EUIPO (MARRY ME)
(Zaak T-332/18) ⁽¹⁾

[„Uniemerik — Aanvraag voor Uniewoordmerk MARRY ME — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001]”]

(2019/C 103/54)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Marry Me Group AG (Zug, Zwitserland) (vertegenwoordiger: G. Theado, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J. Schäfer en D. Walicka, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 5 maart 2018 (zaak R 806/2017-5) inzake een aanvraag tot inschrijving als Uniemerkt van het woordteken MARRY ME

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Marry Me Group AG wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 259 van 23.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 6 februari 2019 — Marry Me Group/EUIPO (marry me)

(Zaak T-333/18) ⁽¹⁾

[„Uniemerkt — Aanvraag voor Uniebeeldmerk marry me — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001”]

(2019/C 103/55)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Marry Me Group AG (Zug, Zwitserland) (vertegenwoordiger: G. Theado, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J. Schäfer en D. Walicka, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 5 maart 2018 (zaak R 807/2017-5) inzake een aanvraag tot inschrijving van het beeldteken marry me als Uniemerkt

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Marry Me Group AG wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 259 van 23.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 31 januari 2019 — Geske/EUIPO (SATISFYERMEN)(Zaak T-427/18) ⁽¹⁾

[„Uniemark — Aanvraag voor Uniebeeldmerk SATISFYERMEN — Absolute weigeringsgronden — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001 — Motiveringsplicht — Artikel 94, eerste volzin, van verordening 2017/1001”]

(2019/C 103/56)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: André Geske (Lübbecke, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. Albrecht, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Sesma Merino en S. Hanne, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 10 mei 2018 (zaak R 2603/2017-1) inzake een aanvraag tot inschrijving van het beeldteken SATISFYERMEN als Uniemark.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) André Geske wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 301 van 27.8.2018.

Beschikking van het Gerecht van 30 januari 2019 — Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Commissie(Zaak T-149/16) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Financiële bijstand in het kader van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen — Sector vervoer voor de periode 2014-2020 — Aanhangigheid — Niet-ontvankelijkheid”)

(2019/C 103/57)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk P. Glazener, vervolgens Y. de Vries en D. Coumans en tenslotte Y. de Vries en J. de Kok, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Hottiaux en J. Samnadda, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit C(2015) 5274 final van de Commissie van 31 juli 2015 tot vaststelling van de lijst met geselecteerde voorstellen voor financiële bijstand van de EU op het gebied van de Financieringsfaciliteit voor Europese Verbindingen (CEF) — Vervoerssector na de op het meerjarig werkprogramma gebaseerde oproepen van 11 september 2014 tot het indienen van voorstellen.

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV en de Europese Commissie dragen elk hun eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 211 van 13.6.2016.

Beschikking van het Gerecht van 29 januari 2019 — L'Huillier/Gollnisch en Parlement**(Zaak T-624/16 TO) ⁽¹⁾****(„Derdenverzet — Afwijzing van het verzoek tot tussenkomst van de derde-opposant — Niet-ontvankelijkheid”)**

(2019/C 103/58)

Procestaal: Frans

Partijen*Derde-opposant:* Guillaume L'Huillier (Etterbeek, België) (vertegenwoordiger: A. Varaut, advocaat)*Verzoekende partij in het hoofdgeding:* Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrijk) (vertegenwoordiger: B. Bonnefoy-Claudet, advocaat)*Verwerende partij in het hoofdgeding:* Europees Parlement (vertegenwoordiger: M. Ecker en L. Vétillard, gemachtigden)**Voorwerp**

Derdenverzet tegen het arrest van 7 maart 2018, Gollnisch/Parlement (T-624/16, niet gepubliceerd, hogere voorziening ingesteld, EU:T:2018:121).

Dictum

- 1) *Het derdenverzet wordt afgewezen.*
- 2) *Guillaume L'Huillier zal naast zijn eigen kosten die van het Europees Parlement dragen.*
- 3) *Bruno Gollnisch zal zijn eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 383 van 17.10.2016.

Beschikking van de president van het Gerecht van 21 januari 2019 — Pilatus Bank / ECB**(Zaak T-687/18 R)****(„Kort geding — Economisch en monetair beleid — Prudentieel toezicht op kredietinstellingen — Verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)**

(2019/C 103/59)

Procestaal: Engels

Partijen*Verzoekende partij:* Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (vertegenwoordigers: O.H. Behrends, M. Kirchner en L. Feddern, advocaten)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: E. Yoo, M. Puidokas en A. Karpf, gemachtigden)

Conclusies

Verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU tot opschorting van de tenuitvoerlegging van een bij wege van een e-mail van 10 september vastgestelde handeling van de Europese Centrale Bank waarmee de ECB eist dat iedere mededeling van verzoekende partij aan de ECB moet worden gedaan via de door de Maltese financiële toezichthouder aangeduide persoon dan wel met de goedkeuring van deze persoon.

Dictum

1. *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep ingesteld op 14 december 2018 — Aquind/ACER

(Zaak T-735/18)

(2019/C 103/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Aquind Ltd (Wallsend, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: S. Goldberg, E. White en C. Davis, solicitors)

Verwerende partij: Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER)

Conclusies

- besluit A-001-2018 van verweerders kamer van beroep van 17 oktober 2018 en verweerders besluit 05/2018 van 19 juni 2018 dat bij het eerstgenoemde besluit is bevestigd, nietig verklaren;
- uitspraak doen over de belangrijkste juridische punten die in het verzoekschrift zijn aangevoerd, te weten dat ten eerste verweerder en verweerders kamer van beroep ten onrechte hebben aangenomen dat verzoekster eerst een aanvraag voor een grensoverschrijdende kostentoewijzing moest indienen en een besluit daarover moest verkrijgen voordat een besluit kon worden genomen op grond van artikel 17 van verordening (EG) nr. 714/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ (vierde middel), en ten tweede verweerder en verweerders kamer van beroep niet in aanmerking hebben genomen dat het voor verzoekster juridisch onmogelijk was om de voorgestelde interconnector in Frankrijk te beheren zonder een vrijstelling (zesde middel);
- over elk van de in het verzoekschrift uiteengezette middelen afzonderlijk uitspraak doen om verdere betwistingen hierover te vermijden wanneer het verzoek om vrijstelling wordt heroverwogen door verweerder;
- verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster negen middelen aan.

1. Eerste middel: artikel 17, lid 1, van verordening nr. 714/2009 is onjuist uitgelegd doordat verweerder ervan is uitgegaan dat deze bepaling hem discretionaire bevoegdheid toekende bij de beoordeling van een verzoek om vrijstelling.

In het licht van de objectieve criteria van artikel 17, lid 1, van verordening nr. 714/2009 zou verweerders discretionaire bevoegdheid beperkt moeten blijven tot het onderzoek of al dan niet aan die voorwaarden is voldaan.

2. Tweede middel: verordening nr. 714/2009 is onjuist uitgelegd doordat is uitgegaan van de opvatting dat een verzoek om vrijstelling uitsluitend zou mogen worden ingewilligd om in laatste instantie uitkomst te bieden.

Voor de opvatting dat een vrijstelling alleen zou mogen worden verleend om in laatste instantie uitkomst te bieden, lijkt geen grondslag te bestaan.

3. Derde middel: de bewijslast en de bewijsvereisten voor het verlenen van een vrijstelling op grond van artikel 17, lid 1, van verordening nr. 714/2009 zijn onjuist beoordeeld.

Verweerder lijkt van verzoekster een probatio diabolica te verlangen.

4. Vierde middel: de onderlinge verhouding tussen artikel 17, lid 1, van verordening nr. 714/2009 en artikel 12 van verordening (EU) nr. 347/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ is onjuist uitgelegd, waardoor is aangenomen dat verzoeksters interconnector in aanmerking kwam voor de procedure voor een grensoverschrijdende kostentoe wijzing en er geen rekening is gehouden met de problemen die een dergelijke procedure met zich meebrengt.

— Het kan niet juist zijn dat een vrijstelling alleen kan worden verleend nadat is aangetoond dat niet is voorzien in een reguleringstelsel in de zin van artikel 12 van verordening nr. 347/2013. Een dergelijk stelsel zou op vrijwilligheid moeten berusten en niet van toepassing behoren te zijn wanneer een vrijstelling is verleend.

— In verweerders benadering is mogelijk geen rekening gehouden met de risico's die verbonden zijn aan het streven naar een gereguleerd stelsel.

5. Vijfde middel: de weigering om bij het bepalen van de juiste uitlegging van verordening nr. 714/2009 rekening te houden met gevestigde precedentes en de keuze voor een fundamenteel andere benadering zijn in strijd met het fundamentele Unierechtelijke beginsel van rechtszekerheid en met de bescherming van gewettigd vertrouwen.

— Verzoekster moet kunnen vertrouwen op de in de besluiten van de Commissie ontwikkelde regelgevingspraktijk en beginselen voor de beoordeling van verzoeken om vrijstelling.

6. Zesde middel: artikel 17, lid 1, onder b), van verordening nr. 714/2009 is onjuist toegepast doordat geen rekening is gehouden met beperkingen die naar Frans recht gelden voor promotoren van elektriciteitsinterconnectoren in Frankrijk die geen RTE (Réseau de Transport d'Electricité) aanbieden.

— Aangezien niet is aangetoond dat de Franse wettelijke beperkingen in strijd zijn met het Unierecht, hadden zij door verweerder in aanmerking moeten worden genomen bij de beoordeling of de investering zonder een vrijstelling zou plaatsvinden.

— Op de soorten risico's waarmee bij de beoordeling van de voorwaarde van artikel 17, lid 1, onder b), van verordening nr. 714/2009 rekening mag worden gehouden, staat geen beperking.

7. Zevende middel: artikel 17, lid 1, onder b), van verordening nr. 714/2009 is onjuist toegepast doordat geen rekening is gehouden met de behoefte aan zekerheid met betrekking tot de inkomsten op lange termijn om de financiering van verzoeksters interconnector te kunnen waarborgen.

Projectrisico's kunnen een beletsel vormen voor de toezegging van de vereiste financiering. De impact van risico's op verzoeksters vermogen om de financiering te waarborgen had dan ook in aanmerking moeten worden genomen.

8. Achtste middel: artikel 17, lid 1, onder b) van verordening nr. 714/2009 is onjuist toegepast doordat geen rekening is gehouden met de algemene impact van de individuele risico's die aan verzoeksters interconnector zijn verbonden.

De algemene verhouding tussen risico en rendement bepaalt of een investering zal plaatsvinden. Derhalve kan niet worden volstaan met een analyse van elke soort risico afzonderlijk.

9. Negende middel: verweerders kamer van beroep heeft verweerders besluit niet voldoende grondig onderzocht.

Gezien de omvang van haar bevoegdheden en het feit dat ernstige kwesties aan de orde waren, had verweerders kamer van beroep verweerders besluit grondiger moeten onderzoeken.

- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 714/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1228/2003 (PB 2009, L 211, blz. 15).
- ⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 347/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2013 betreffende richtsnoeren voor de trans-Europese energie-infrastructuur en tot intrekking van beschikking nr. 1364/2006/EG en tot wijziging van de verordeningen (EG) nr. 713/2009, (EG) nr. 714/2009 en (EG) nr. 715/2009 (PB 2013, L 115, blz. 39).

Beroep ingesteld op 18 december 2018 — ZZ/ ECB

(Zaak T-741/18)

(2019/C 103/61)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: M. Demetriou, QC, D. Piccinin, Barrister, E. Poulton, L. Carlisle en R. Molesworth, Solicitors)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (ECB)

Conclusies

- Nietigverklaring van het besluit van de ECB van 10 oktober 2018 betreffende de voorgestelde verwerving door verzoeker van een gekwalificeerde deelneming in Bank A (ECB SSM 2018 LV 2);
- Verwijzing van verweerder in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker twee middelen aan.

1. Eerste middel: het niet-aantonen dat verzoeker onvoldoende transparant was in zijn betrekkingen met de bevoegde autoriteiten.
 - Verzoeker voert aan dat het door de ECB in het bestreden besluit aangevoerde bewijsmateriaal geen juiste basis vormt voor de vaststelling van de ECB dat verzoeker dusdanig niet transparant was dat zijn integriteit in twijfel kon worden getrokken.
2. Tweede middel: onjuiste toepassing van het recht door te oordelen dat verzoekers onschuldige betrekkingen met een derde partij twijfel doen rijzen over verzoekers integriteit.
 - Verzoeker stelt dat de ECB het recht onjuist heeft toegepast door te oordelen dat verzoekers betrekkingen met een derde partij twijfel deden rijzen ten aanzien van zijn integriteit in omstandigheden waarin de ECB erkent dat verzoeker geen kennis had van enig wangedrag van die derde partij op het moment en in omstandigheden waarin verzoeker een onschuldig slachtoffer was van dat wangedrag.

Beroep ingesteld op 30 december 2018 — Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Europese Commissie**(Zaak T-763/18)**

(2019/C 103/62)

*Procestaal: Hongaars***Partijen**

Verzoekende partij: Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Lazarus Kft.) (Békés, Hongarije) (vertegenwoordiger: L. Szabó, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- primair, het besluit van de Commissie van 20 juli 2011 in zaak SA.29432 — CP 290/2009 — Hongarije — „Steun voor de indienstneming van gehandicapte werknemers die beweerdelijk onrechtmatig is wegens het discriminerende karakter van de betrokken wettelijke regeling” (hierna: „primair bestreden besluit”) nietig te verklaren;
- subsidiair, het besluit van de Commissie van 25 januari 2017 in zaak SA.45498 (FC/2016) — „Klacht van OPS Újpest-lift Kft. betreffende de van 2006 tot 2012 verleende staatssteun aan ondernemingen die gehandicapte werknemers in dienst hebben” (hierna: „subsidiair bestreden besluit”) nietig te verklaren, en
- de Europese Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster voor elke conclusie een middel aan.

1. Rechtsmiddel ter ondersteuning van de hoofdvordering: onjuiste rechtsopvatting en onjuiste beoordeling van de beschikbare bewijzen

De Hongaarse autoriteiten hebben in strijd met artikel 107, lid 1, VWEU onrechtmatige staatssteun verleend aan 21 ondernemingen, die concurrenten van verzoekster zijn. Deze steun had niet alleen betrekking op de extra kosten die voortvloeien uit de tewerkstelling van gehandicapte werknemers maar financierde ook de algemene kosten van de begunstigde ondernemingen, waardoor de concurrentie werd vervalst. In het primair bestreden besluit heeft de Commissie vastgesteld dat het totale bedrag van de aan de begunstigde ondernemingen verleende steun niet hoger is dan het totale steunbedrag dat op grond van de artikelen 41 en 42 van de algemene groepsvrijstellingsverordening⁽¹⁾ kan worden verleend, zodat de betwiste steun in beginsel verenigbaar is met de interne markt overeenkomstig artikel 107, lid 3, VWEU. Het primair bestreden besluit houdt geen rekening met de nadelige gevolgen van de nationale steunmaatregelen voor verzoekster en schendt derhalve verzoeksters procedurele rechten uit hoofde van artikel 108, lid 2, VWEU

2. Rechtsmiddel ter ondersteuning van de subsidiaire vordering: onjuiste rechtsopvatting en kennelijke verdraaiing van de beschikbare bewijzen

De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de beschikbare bewijzen kennelijk verdraaid door in het subsidiair bestreden besluit vast te stellen dat de klacht van OPS Újpest-lift Kft. geen nieuwe feitelijke of juridische elementen bevatte die de beoordeling van de Commissie in zaak SA.29432 — CP 290/2009 konden wijzigen. Het subsidiair bestreden besluit houdt geen rekening met de nadelige gevolgen van de nationale steunmaatregelen voor verzoekster en schendt derhalve verzoeksters procedurele rechten uit hoofde van artikel 108, lid 2, VWEU.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen [107 VWEU] en [108 VWEU] met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (PB 2008, L 214, blz. 3).

Beroep ingesteld op 8 januari 2019 — Tsjechische Republiek/Commissie

(Zaak T-13/19)

(2019/C 103/63)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, J. Vlácil en O. Serdula, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Oordelen dat de Europese Commissie haar verplichtingen niet is nagekomen die voortvloeien uit artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, door, in verband met de verstrekking van de traditionele eigen middelen ten bedrage van 40 482 255 CZK door de Tsjechische Republiek, geen procedure tegen de Tsjechische Republiek in te stellen wegens niet-nakoming van verplichtingen in verband hiermee of om het betreffende bedrag terug te betalen en
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster één middel aan.

De Tsjechische Republiek is van mening dat de verplichting van de Europese Commissie tot bovengenoemd optreden voortvloeit uit het beginsel van loyale samenwerking als bedoeld in artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie in samenhang met het recht op een doeltreffende rechterlijke bescherming dat is neergelegd in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Gezien het feit dat volgens rechtspraak van het Hof⁽¹⁾ alleen het Hof in niet-nakomingsprocedures een geschil tussen een lidstaat en de Europese Commissie op het gebied van traditionele eigen middelen kan beslechten, moet de Europese Commissie, in verband met de uitvoering van de betrokken betaling, onverwijld een dergelijke procedure instellen of die betaling terugstorten als zij geen redenen vindt om een dergelijke procedure in te stellen.

De Tsjechische Republiek heeft het betrokken bedrag al in 2015 op de rekening van de Europese Commissie gestort. De Europese Commissie heeft in die zaak echter geen niet-nakomingsprocedure ingesteld en heeft het betrokken bedrag niet terugbetaald, hoewel de Tsjechische Republiek haar formeel verzocht heeft dit te doen. De Tsjechische Republiek voert derhalve aan dat de voorwaarden om vast te stellen dat de Commissie heeft nagelaten te handelen zijn vervuld.

⁽¹⁾ Zie arrest van 25 oktober 2017, Slowakije/Commissie (C-593/15 P en C-594/15 P, EU:C:2017:800) en arrest van 25 oktober 2017, Roemenië/Commissie (C-599/15 P, EU:C:2017:801).

Beroep ingesteld op 11 januari 2019 — AD / ECHA**(Zaak T-25/19)**

(2019/C 103/64)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: AD (vertegenwoordigers: L. Levi en N. Flandin, advocaten)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)

Voorwerp

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren het besluit van de verwerende partij van 28 maart 2018 om de arbeidsovereenkomst met haar niet te verlengen;
- nietig te verklaren de op 9 maart 2018 door ECHA bekendgemaakte kennisgeving van vacature voor een functie van arbeidscontractant van de functiegroep II, aangezien daarin een functie wordt aangeboden met dezelfde taken als die welke zij in het kader van haar overeenkomst van tijdelijk functionaris vervulde;
- voor zover nodig, nietig te verklaren het op 2 oktober 2018 aan haar meegedeelde besluit van de verwerende partij van 1 oktober 2018 tot afwijzing van haar klacht tegen het besluit tot niet-verlenging;
- vergoeding te gelasten van de door haar geleden materiële en immateriële schade;
- de verwerende partij te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de door ECHA opgestelde Work Instructions over de procedure voor de verlenging of niet-verlenging van overeenkomsten, alsmede schending van het beginsel van gelijke behandeling en van het discriminatieverbod.
2. Tweede middel, ontleend aan niet-nakoming van de motiveringsplicht.
3. Derde middel, ontleend aan schending van de rechten van de verdediging en meer bepaald van het recht om te worden gehoord.
4. Vierde middel, ontleend aan niet-nakoming van de zorgplicht.
5. Vijfde middel, ontleend aan het feit dat ECHA de niet-verlenging van de arbeidsovereenkomst heeft gebaseerd op kennelijk onjuiste gronden die blijken van misbruik van bevoegdheid.

Beroep ingesteld op 15 januari 2019 — AF/ FRA**(Zaak T-31/19)**

(2019/C 103/65)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: AF (vertegenwoordigers: L. Levi en N. Flandin, advocaten)

Verwerende partij: Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA)

Conclusies

- Nietigverklaring van verweerders besluit van 9 mei 2018 tot opstelling van een lijst van geschikte tijdelijke functionarissen die zijn voorgedragen voor de herkwalificatie van 2017, waarin verzoekers naam niet was opgenomen;
- Voor zover noodzakelijk, tevens nietigverklaring van het door verzoeker op 5 oktober 2018 ontvangen besluit van de FRA, waarbij verzoekers klacht tegen het genoemde besluit van de FRA wordt afgewezen;
- Vergoeding van de materiële schade die verzoeker heeft geleden;
- Verwijzing van verweerder in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 54 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie (RAP), alsmede van artikel 30 van bijlage XIII bij het Statuut van de ambtenaren en van artikel 3 van directiebesluit van FRA nr. 2016/01 houdende vaststelling van de algemene uitvoeringsbepalingen betreffende artikel 54 van de RAP.
2. Tweede middel: schending van het recht op behoorlijk bestuur op grond van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
3. Derde middel: schending van rechtszekerheid en gewettigd vertrouwen.

Beroep ingesteld op 17 januari 2019 — Harrington Padrón / Raad**(Zaak T-32/19)**

(2019/C 103/66)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Katherine Nayarith Harrington Padrón (Caracas, Venezuela) (vertegenwoordigers: L. Giuliano en F. Di Gianni, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit (GBVB) 2018/1656 van 6 november 2018 ⁽¹⁾ en uitvoeringsverordening (EU) 2018/1653 van 6 november 2018 ⁽²⁾, voor zover de bepalingen ervan verzoekster betreffen; en
- verwijzing van de Raad in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster een middel aan, ontleend aan het feit dat de Raad een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door verzoeksters naam te handhaven op de lijsten in bijlage I bij besluit (GBVB) 2017/2074 van 13 november 2017 ⁽³⁾ en in bijlage IV bij verordening (EU) 2017/2063 van 13 november 2017 ⁽⁴⁾, ondanks het feit dat zij niet langer substituut van de procureur-generaal is en dat zij geen banden heeft met de heersende Venezolaanse autoriteiten.

⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2018/1656 van de Raad van 6 november 2018 tot wijziging van besluit (GBVB) 2017/2074 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Venezuela (PB L 276, blz. 10).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1653 van de Raad van 6 november 2018 tot uitvoering van verordening (EU) 2017/2063 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Venezuela (PB L 276, blz. 1).

⁽³⁾ Besluit (GBVB) 2017/2074 van de Raad van 13 november 2017 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Venezuela (PB L 295, blz. 60).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) 2017/2063 van de Raad van 13 november 2017 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Venezuela (PB L 295, blz. 21).

Beroep ingesteld op 21 januari 2019 — Portugal/Commissie

(Zaak T-38/19)

(2019/C 103/67)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão en J. Saraiva de Almeida, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het 19 november 2018 meegedeelde besluit C(2018) 7424 van de Commissie van 16 november 2018 tot onttrekking aan financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) ⁽¹⁾, voor zover daarbij het bedrag van 8 703 417,29 EUR in verband met de door de Portugese Republiek gedeclareerde uitgaven in het kader van de randvoorwaarden voor begrotingsjaren 2014 tot en met 2016 aan financiering door de Europese Unie is onttrokken.
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster primair twee middelen en subsidiair één middel aan.

Eerste middel: onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het Portugese systeem niet streng genoeg is — schending van artikel 24 van verordening (EG) nr. 73/2009 ⁽²⁾ alsook schending van artikel 54, lid 1, onder c), tweede alinea, en artikel 71 van verordening (EG) nr. 1122/2009 ⁽³⁾.

Tweede middel:

1. „Berekening van de financiële correctie” — onjuiste rechtsopvatting van de Commissie, schending door de Commissie van het beginsel van het gewettigd vertrouwen en het evenredigheidsbeginsel alsook van artikel 52 van verordening (EU) nr. 1306/2013.
2. Schending van het evenredigheidsbeginsel.

Subsidiair:

Gemiddelde sanctie en technische onnauwkeurigheid van document C(2015) 3675 van de Commissie (bijlage A.5) — onjuiste rechtsopvatting en schending van het evenredigheidsbeginsel.

- ⁽¹⁾ Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1841 van de Commissie van 16 november 2018 tot onttrekking aan financiering door de Europese Unie van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) [Kennissegeving geschied onder nummer C(2018) 7424] (PB 2018, L 298, blz. 34).
- ⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1782/2003 (PB 2009, L 30, blz. 16).
- ⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1122/2009 van de Commissie van 30 november 2009 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem in het kader van de bij die verordening ingestelde regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers en ter uitvoering van verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden in het kader van de steunregeling voor de wijnsector (PB 2009, L 316, blz. 65).

Beroep ingesteld op 24 januari 2019 — WV/EDEO

(Zaak T-43/19)

(2019/C 103/68)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: WV (vertegenwoordiger: É. Boigelot, advocaat)

Verwerende partij: Europese Dienst voor extern optreden (EDEO)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren het besluit van het TABG van 28 maart 2018 tot afwijzing van het verzoek tot schadevergoeding en, voor zover nodig, het besluit tot afwijzing van de klacht van 26 juni 2018 dat op 26 oktober 2018 is genomen;
- diensengevolge, het verzoek tot schadevergoeding, zoals door verzoeker ingediend krachtens artikel 90, lid 1, van het Statuut en omschreven in zijn geschrift van 29 november 2017, toe te wijzen en hem een betaling ten laste van EDEO toe te kennen welke, onder voorbehoud van verhoging in de loop van de procedure, ex aequo et bono wordt vastgesteld op het bedrag van 690 000 EUR ter vergoeding van zijn materiële en immateriële schade, daaronder begrepen de schade aan zijn reputatie en loopbaan, welk bedrag is vastgesteld op 31 januari 2019, onder voorbehoud van verhoging in de loop van het geding en van het recht om vergoeding voor het verlies van toekomstige inkomsten te vorderen, wegens een mogelijk vertrek uit de instellingen;
- de verwerende partij overeenkomstig artikel 134 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van de Europese Unie te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van het beroep voert de verzoekende partij één middel aan, ontleend aan schending van de artikelen 12, 12bis, 22ter, 24, 25 en 26 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna: „Statuut”), van de artikelen 1 en 2 van bijlage IX bij het Statuut en van verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1).

In het kader van dit middel beroept zij zich voorts op schending van de artikelen 41, 47 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, schending van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mensen en de fundamentele vrijheden, van de rechten van de verdediging, van het beginsel van hoor en wederhoor en van artikel 296 VWEU.

Voorts is zij van mening dat de administratie zich schuldig heeft gemaakt aan misbruik van recht en misbruik van procedure alsmede dat de beginselen van bescherming van het gewettigd vertrouwen en van een eerlijke procedure kennelijk zijn geschonden. Het bestreden besluit is in strijd met het beginsel dat de administratie een besluit moet baseren op wettelijk toegestane gronden, dat wil zeggen op relevante gronden die niet worden aangetast door een kennelijke, feitelijke of juridische beoordelingsfout. Tevens is sprake van schending van het evenredigheidsbeginsel, niet-nakoming van de bijstands- en de zorgplicht, schending van de redelijke termijn en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

Het bestreden besluit is dus gebaseerd op een partijdige, onjuiste en gekleurde beoordeling van de feiten en de toepasselijke regels.

Verzoekster betoogt in essentie dat er zonder enige twijfel sprake is van een causaal verband tussen de door het TABG gemaakte fouten en de ondervonden schade, aangezien die onrechtmatige gedragingen op ernstige wijze afbreuk hebben gedaan aan haar professionele, morele en financiële integriteit. De gemaakte fouten zouden immers haar reputatie ten opzichte van interne en externe gesprekspartners kunnen aantasten of zelfs vernietigen, en zouden haar een reëel verlies van professionele ontwikkelingsmogelijkheden opleveren, zodat zij in een situatie van hulpeloosheid wordt geplaatst die de oorzaak is voor de angst en/of de permanente staat van ongerustheid en onzekerheid over de toekomst.

Beroep ingesteld op 23 januari 2019 — Dansk Erhverv / Commissie

(Zaak T-47/19)

(2019/C 103/69)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Dansk Erhverv (Kopenhagen, Denemarken) (vertegenwoordiger: T. Mygind, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— besluit C(2018) 6315 final van de Commissie van 4 oktober 2018 betreffende steunmaatregelen SA.44865 (2016/FC) — Duitsland — Vermeende staatssteun aan drankenwinkels die aan de Duitse grens zijn gelegen, nietig verklaren;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster één enkel middel aan, ontleend aan schending door de Commissie van verzoeksters procedurele rechten waarop zij zich als belanghebbende kan beroepen krachtens artikel 108, lid 2, VWEU en de artikelen 4, lid 4, 12, lid 1, en 24, lid 1, van de procedureverordening ⁽¹⁾, doordat de Commissie heeft nagelaten de formele onderzoeksprocedure van artikel 108, lid 2, VWEU in te leiden, ondanks de ernstige moeilijkheden die de beoordeling van de in de klacht vermelde staatssteunkwesties oplevert met betrekking tot de administratieve praktijk van de „uitvoeraangifte” en in het bijzonder met betrekking tot de aan de grenswinkels verleende vrijstelling van de verplichting om statiegeld te heffen en aldus btw op het statiegeld te betalen, alsook met betrekking tot de in de Duitse statiegeldregeling voor dranken in blik vastgestelde vrijstelling van geldboeten voor niet-nakoming van de verplichting tot het aanrekenen van statiegeld. De Commissie heeft bijgevolg blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen en de feiten kennelijk onjuist beoordeeld, in de eerste plaats wat betreft de verenigbaarheid van de praktijk van de „uitvoeraangifte” met de verplichtingen die op Duitsland rusten ingevolge artikel 4, lid 3, VWEU, de verpakingsrichtlijn ⁽²⁾ en het beginsel dat de vervuiler betaalt alsook de vereisten inzake het aanrekenen van statiegeld waarin de toepasselijke Duitse verpakingsregeling voorziet. In de tweede plaats heeft de Commissie blijk gegeven van een onjuiste opvatting met betrekking tot de uit de praktijk van de „uitvoeraangifte” voortvloeiende effecten van de door Duitsland gederfde btw-inkomsten, die staatssteun opleveren.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB L 248, 24.9.2015, blz. 9)

⁽²⁾ Richtlijn (EU) 2018/852 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakingsafval (PB L 150, 14.6.2018, blz. 141).

Beroep ingesteld op 28 januari 2019 — smart things solutions/EUIPO — Samsung Electronics (smart:)things)

(Zaak T-48/19)

(2019/C 103/70)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: smart things solutions GmbH (Seefeld, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. Dissmann, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach am Taunus, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekster voor het Gerecht

Betrokken merk: Uniebeeldmerk smart:)things in kleuren zwart en groen — Uniemerkt nr. 10 914 836

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 20 november 2018 in zaak R 835/2018-4

Conclusies

— vernietiging de bestreden beslissing;

— verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 95, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 28 januari 2019 — View/EUIPO (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)**(Zaak T-49/19)**

(2019/C 103/71)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: View, Inc. (Milpitas, Delaware, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: G. Tritton, barrister)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: internationale inschrijving waarin de Europese Unie wordt aangewezen met betrekking tot het woordmerk CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS — internationale inschrijving nr. 1 381 213 waarin de Europese Unie wordt aangewezen

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 27 november 2018 in zaak R 1625/2018-2

Conclusies

- vernietiging de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van de procedure.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 7, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 28 januari 2019 — Casual Dreams/EUIPO — López Fernández (Dayaday)**(Zaak T-50/19)**

(2019/C 103/72)

*Taal van het verzoekschrift: Spaans***Partijen**

Verzoekende partij: Casual Dreams, SLU (Manresa, Spanje) (vertegenwoordiger: A. Tarí Lázaro, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Aanvraag voor Uniebeeldmerk Dayaday — Aanvraag tot inschrijving nr. 13 243 563

Procedure voor het EUIPO: Oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 16 november 2018 in zaak R 2097/2018-5

Conclusies

- Gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van 27 november 2018 in zaak R 2097/2018-5, voor zover daarbij het beroep tegen beslissing nr. B 2 469 545 van de oppositieafdeling van het EUIPO van 17 december 2015 gedeeltelijk is afgewezen.
- Gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009, voor zover daarbij de afwijzing van de oppositie en van het beroep met betrekking tot de waren van de klassen 09, 16 en 24 is gevestigd.
- De door interveniënte ingediende aanvraag tot inschrijving van het merk nr. 13 243 563 van het Uniemerkt voor de volgende producten af te wijzen:

klasse 09 „Apparaten voor het navigeren, gidsen, volgen, plaatsbepalen en het maken van kaarten; Apparaten voor wetenschappelijk onderzoek en laboratoria, onderwijsapparaten en simulatoren; Optische apparaten, versterkers en correctoren; Apparaten, instrumenten en kabels voor elektriciteit; Veiligheids-, beveiligings-, bewakings- en signaleringstoestellen; Toestellen voor behandeling met elektriciteit; Informatietechnologische en audiovisuele apparatuur; Duikuitrustingen; Opgenomen content; Magneten en toestellen voor het magnetiseren en demagnetiseren; Instrumenten voor het meten, detecteren en bewaken, indicatoren en controle-instrumenten; Onderwijstoestellen; Audiovisuele onderwijstoestellen; GPS-systemen; Optische versterkers; Optische producten; Optische apparaten en instrumenten; Optisch glas; Spiegels [optiek]; Optische glasfilters; Lenzen (Onderling vervangbare -); Antireflecterende lenzen; Oculairen (Instrumenten met -); Plastic lenzen; Ooglenzen; Optische lenzen; Lenzen; Zonnebrillen; Corrigerende brillen; Kokers voor zonnebrillen; Gletsjerbrillen; Correctielenzen [optiek]; Oculaire lenzen van glas; Monturen voor brillen en zonnebrillen; Kettinkjes voor zonnebrillen; Zonneclips voor brillen; Koordjes voor zonnebrillen; Zonnebrilleglazen; Optische lenzen voor gebruik met zonnebrillen; Zonnebrilmonturen; Brillen (Voorgescreven -); Kettinkjes voor knijpbrillen; Koorden voor knijpbrillen; Lenzen voor brillen; Brillen met geslepen glazen; Contactlenshouders; Houders aangepast voor contactlenzen; Etuis voor knijpbrillen; Etuis voor lenzen; Houders voor contactlenzen; Brillen; Leesbrillen; Kinderbrillen; Brillen (Polariserende -); Monturen voor knijpbrillen; Brilmonturen zonder glazen; Staven voor brillen; Brilbeschermers; Brillenhouders; Camera's; Digitale camera's; Cameratassen; Objectieven voor de fotografie; Statieven voor foto's; Videocamera's; Video-compactdiscs; Videospelers; Wekkerradio's; Draagbare radio's; Draagbare radio's; Tweewegradio's; Stereo-apparatuur voor auto's; Radio's met kort bereik; Radio's op zonne-energie; Draadloze breedbandradio's; Brillen; Knijpbrillen; Corrigerende brillen; Brillenhouders; Sneeuwbrillen; Brillen voor fietsers; Monturen voor knijpbrillen; Kettinkjes voor knijpbrillen; Sportbrillen; Etuis voor knijpbrillen; Zonnebrilmonturen; Sneeuwbrillen; Zwembrillen; Sportbrillen; Sportbrillen”.

Klasse 16 „Kleefstoffen voor kantoor- en huishoudelijk gebruik; Zakken en artikelen voor verpakking, omwikkeling en bewaring van papier, karton of plastic; Filtreermateriaal van papier; Drukwerken; Decoratiemateriaal en materialen voor kunst en media; Papier en karton; Kunstwerken, beeldjes en maquettes van papier en karton; Kantoorbehoeften en onderwijsbenodigdheden; Papieren wegwerpproducten; Geldklemmen; Kleefstoffen voor kantoorgebruik; Papieren banden; Plakband voor verpakking; Kleefband voor kantoorgebruik of voor de huishouding; Lijmen voor kantoorgebruik; Kartonnen bakken voor verpakking van voedsel; Draagtassen; Zakken (Gevulde -) van papier; Zakken van luchtkussenfolie [plastic] voor verpakking; Zakken van plastic, voor verpakking; Papieren feesttassen; Boodschappentassen van papier; Tassen van papier voor geschenken; Zakken [omslagen, zakjes] van papier of plastic, voor verpakking; Geschenktasjes; Zakken en tassen van papier; Opslagdozen (Kartonnen -) voor de huishouding; Dozen van karton; Dozen van papier; Plastic tape dat bestand is tegen knoeien; Verpakkingen van karton; Dozen van golfkarton; Containers van karton; Hoedendozen van karton; Boeken; Oplegwerk onder de vorm van calqueerplaatjes; Afsprakenboekjes; Almanakken; Kalenders; Uithangborden van karton; Reclameposters; Catalogi; Sportverzamelkaartjes; Verzamelkaartjes; Drukwerken voor onderwijsdoeleinden; Emblemen (gedrukte) [overdrukplaatjes]; Formulieren; Foto's; Agenda's met leren omslag; Gedrukte uithangborden van papier; Handleidingen voor strategieën bij kaartspellen; Stickers en overdrukplaatjes; Patronen voor het vervaardigen van kleding; Kranten; Stickers voor bumpers van voertuigen; Prospectussen; Gedrukte publicaties; Gedrukte advertenties; Aanplakbiljetten; Tijdschriften; Kleurpennen; Fotostandaards; Drukkerij- en boekbindapparaten; Correctie- en uitwisgerei; Schrijf- en stempelgerei; Onderwijsmateriaal; Fotoalbums en verzamelalbums; Papiersnijders [kantoortekeningen]; Briefopeners [kantoortekeningen]; Agenda's; Postbakjes; Schrijfbehoeften; Kantoorartikelen, uitgezonderd meubelen; Schrijfbenodigdheden; Bureaukalenders; Dozen voor schrijfbehoeften; Kalenders (Gedrukte -); Schriften; Kantooragenda's; Zelfklevende etiketten; Notitieboekjes; Boekenleggers; Schrijfwaren; Enveloppenpapier; Briefpapier; Kantoorartikelen; Schoolbehoeften; Boekensteunen; Pennenbakken”.

Klasse 24 „Filtreermateriaal van textiel; Goederen van textiel en vervangingsmiddelen daarvoor; Weefsels; Gordijnen; Etiketten; Overtrekken voor meubels; Textielproducten voor de huishouding; Huishoudtextiel van non-woven materialen; Linnengoed; Wandkleden; Woningtextiel; Non-woven kledingstukken; Linnen wimpels; Vlaggen en wimpels van textiel; Wimpels van textiel; Tussenvoeringen van non-woven stoffen; Voeringen voor hoeden; Voeringstoffen; Textiel voor nachtkleding (Houders van -); Hoezen (verwijderbare beschermende -) voor elektronische apparatuur [zonder inhoud en niet gevormd]; Droogdoeken van textiel voor de vaat; Zakdoeken van textiel; Doekjes van textiel; Textielproducten voor zover niet begrepen in andere klassen; Textielgoederen voor het maken van hoofddoeken en yasmaks; Waterbestendige stukgoederen van textiel; Zakdoeken; Weefsels van linnen; Textiel van flanel; Voeringstoffen voor schoenen; Gedrapeerde weefsels; Gecoat textiel; Stoffen met patroontekeningen voor borduurwerk; Wegwerpdoekjes [weefsels]; Textiel voor woninginrichting; Waslapjes; Handdoeken [textiel] voor de keuken; Weefsels, voor zover niet begrepen in andere klassen; Vlieseline; Fleece vervaardigd uit polypropyleen; Fleece vervaardigd uit polyester; Voeringstoffen van textiel voor kleding; Foulard [weefsels]; Stukgoederen van textiel voor de fabricage van schoenen; Stukgoederen van katoen; Stukgoederen van textiel (Synthetische -); Textielweefsels uit één stuk; Canvas; Stofferingsmaterialen; Textiel voor het vervaardigen van kleding; Textiel (Waterdamp doorlatend -); Stoffen van textiel; Textiele materialen voor gebruik bij de vervaardiging van bekleding voor schoeisel; Textiele materialen voor gebruik bij de vervaardiging van zolen; Materialen (stof van textiel) voor gebruik bij de vervaardiging van schoeisel; Weefsels gecoat met rubber of plastic; Weefsels voor het maken van kleding; Weefsels voor de fabricage van tenten; Weefsels van textiel om artikelen voor de huishouding van te maken; Textielweefsels voor de fabricage van sportkleding; Weefsels voor schoenen; Ademende waterbestendige weefsels; Textielweefsels voor de vervaardiging van kledingstukken; Weefsel voor de vervaardiging van portefeuilles; Weefsels voor industrieel gebruik; Weefsels van imitatie-dierenhuid; Bijartlakens (Groene -); Stoffen voor de vervaardiging van damesbovenkleding; Spijkerstof [weefsels]; Stoffen voor orthopedische hulpmiddelen; Vezelweefsels voor de vervaardiging van voeringen van schoenen; Weefsels (Waterdichte -) voor de fabricage van broeken; Waterdichte weefsels voor de fabricage van jacks; Weefsels (Waterdichte -) voor de fabricage van hoeden; Weefsels (Waterdichte -) voor de fabricage van handschoenen; Stoffen voor de fabricage van dekzeilen; Stoffen voor gebruik als voeringen in kledingstukken; Weefsels voor kleding; Stoffen (Met plastic versterkte -); Weefsels voor gebruik bij de fabricage van lederwaren (Gecoate -); Weefsels voor gebruik bij de fabricage van regenkleding (Gecoate -); Kunstleder imiterende weefsels; Weefsels van waterdicht materiaal maar vochtdoordringbaar; Stukgoederen van textiel voor de fabricage van schoenen; Stukgoederen van textiel voor de fabricage van laarzen; Stukgoederen van textiel om handdoeken van te maken; Stukgoederen van textiel voor inrichtingsdoeleinden; Fleece vervaardigd uit copolymeren”.

- Verwijzing van het EUIPO in de kosten, daaronder begrepen de kosten die voor verzoekster in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO.

Aangevoerd middel

- Schending van artikel 8, lid 1, onder b), en lid 5, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 29 januari 2019 — Laboratorios Ern/EUIPO — SBS Bilimsel Bio Çözümle Sanayi Ve Ticaret (apiheal)

(Zaak T-51/19)

(2019/C 103/73)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordiger: S. Correa Rodríguez, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: SBS Bilimsel Bio Çözümle Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turkije)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk apiheal — inschrijvingsaanvraag nr. 14 411 557

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 19 november 2018 in zaak R 1725/2017-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing wat de gedeeltelijke toewijzing van de aanvraag voor de volgende waren betreft: „parfumerieën; cosmetica; geurstoffen; deodoranten (voor personen of voor dieren); zepen; badkruiden (niet voor medisch gebruik); producten voor gebitsverzorging, tandreinigingsmiddelen, preparaten voor het polijsten van tandprothesen, middelen om de tanden witter te maken, mondwaters, niet voor medisch gebruik” van klasse 3 en „middelen ter verdelging van ongedierte; schimmeldodende en onkruidverdelgende middelen” van klasse 5.
- afwijzing van aanvraag nr. 14 411 557 voor Uniemerkt apiheal met betrekking tot de vermelde „parfumerieën; cosmetica; geurstoffen; deodoranten (voor personen of voor dieren); zepen; badkruiden (niet voor medisch gebruik); producten voor gebitsverzorging, tandreinigingsmiddelen, preparaten voor het polijsten van tandprothesen, middelen om de tanden witter te maken, mondwaters, niet voor medisch gebruik” van klasse 3 en „middelen ter verdelging van ongedierte; schimmeldodende en onkruidverdelgende middelen” van klasse 5.
- verwijzing van het EUIPO en, in voorkomend geval, interveniënte in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), en lid 5, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 31 januari 2019 — SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret/EUIPO — Laboratorios Ern (apiheal)

(Zaak T-53/19)

(2019/C 103/74)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turkije) (vertegenwoordiger: M. López Camba, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij voor het Gerecht

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk apiheal — inschrijvingsaanvraag nr. 14 411 557

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 19 november 2018 in zaak R 1725/2017-4

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen voor zover daarin de inschrijvingsaanvraag voor waren van de klassen 30 en 5 is afgewezen (punten 1 en 3 van het dispositief van die beslissing);
- het EUIPO en Laboratorios Ern, SA verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), en lid 5, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beschikking van het Gerecht van 31 januari 2019 — PO e.a./EDEO**(Zaak T-56/17)** ⁽¹⁾

(2019/C 103/75)

Procestaal: Frans

De president van de Vijfde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 112 van 10.4.2017.

Beschikking van het Gerecht van 31 januari 2019 — PO/EDEO**(Zaak T-479/17)** ⁽¹⁾

(2019/C 103/76)

Procestaal: Frans

De president van de Vijfde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 347 van 16.10.2017.

Beschikking van het Gerecht van 31 januari 2019 — PP e.a./EDEO**(Zaak T-727/17)** ⁽¹⁾

(2019/C 103/77)

Procestaal: Frans

De president van de Vijfde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 22 van 22.1.2018.

Beschikking van het Gerecht van 31 januari 2019 — VJ/EDEO**(Zaak T-180/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 103/78)

Procestaal: Frans

De president van de Vijfde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 161 van 7.5.2018.

Beschikking van het Gerecht van 31 januari 2019 — PO/EDEO**(Zaak T-494/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 103/79)

Procestaal: Frans

De president van de Vijfde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 381 van 22.10.2018.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL